

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 18.9.2013
COM(2013) 641 final

2013/0314 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in
finančnih pogodbah**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2013) 336 final}

{SWD(2013) 337 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Splošno ozadje, razlogi za predlog in njegovi cilji

Indeks je merilo, običajno cene ali količine, ki se občasno določi na podlagi reprezentativnega sklopa osnovnih podatkov. Kadar se indeks uporabi kot referenčna cena za finančni instrument ali pogodbo, postane referenčna vrednost. Trenutno je na voljo veliko referenčnih vrednosti, izračunanih na podlagi različnih metodologij, ki jih uporabljajo različni izdajatelji, od javnih subjektov do neodvisnih namenskih izdajateljev referenčnih vrednosti.

Poravnave, ki jih je več pristojnih organov sklenilo z več bankami v zvezi z manipulacijo referenčnih obrestnih mer LIBOR in EURIBOR, so pokazale, kako pomembne in hkrati ranljive so referenčne vrednosti. Poleg tega obtožbe o poskusih manipulacije s presojami cen primarnih proizvodov, ki so jih opravljale agencije za sporočanje cen primarnih proizvodov, preiskujejo pristojni organi, Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) pa je izvedlo pregled presoj cen nafte, ki so jih opravile te agencije. Celovitost referenčnih vrednosti je bistvena za oblikovanje cen številnih finančnih instrumentov, kot so zamenjave obrestnih mer ter komercialne in nekomercialne pogodbe, na primer hipoteke. Manipulacija referenčnih vrednosti lahko povzroči bistvene izgube za nekatere vlagatelje, ki imajo v lasti finančne instrumente, katerih vrednost se določi s sklicevanjem na referenčno vrednost. Pošiljanje napačnih signalov o stanju osnovnega trga lahko izkrivi realno gospodarstvo. Na splošno velja, da zaskrbljenost zaradi tveganj manipulacije referenčnih vrednosti izpodbija zaupanje v trge. Referenčne vrednosti so podvržene manipulacijam v primeru navzkrižij interesov in diskrecijske pravice v postopku določanja referenčnih vrednosti, pri tem pa niso na voljo ustrezno upravljanje in kontrole.

Prvi odziv Komisije na domnevno manipulacijo obrestnih mer LIBOR in EURIBOR je bil popravek obstoječih predlogov za uredbo o zlorabi trga in direktivo o kazenskih sankcijah za zlorabo trga, s čimer bi pojasnili, da so vse manipulacije referenčnih vrednosti jasno in nedvoumno nezakonite, pri čemer zanje veljajo upravne ali kazenske sankcije.

Vendar se zgolj s spremembo sistema sankcij ne bosta izboljšala način priprave in uporaba referenčnih vrednosti, saj se s sankcijami ne odpravi tveganje manipulacij, ki nastaja zaradi neustreznega upravljanja postopka izračuna referenčnih vrednosti v primeru navzkrižij interesov in diskrecijske pravice. Poleg tega je treba za zaščito vlagateljev in potrošnikov uvesti trdne in zanesljive referenčne vrednosti, ki ustrezajo svojemu namenu. Zaradi navedenih pomislekov ima ta predlog uredbe štiri glavne cilje, s katerimi naj bi izboljšali okvir za zagotavljanje referenčnih vrednosti, prispevanje podatkov v zvezi z njimi in uporabo referenčnih vrednosti:

- izboljšati upravljanje in kontrole postopka izračuna referenčnih vrednosti ter zlasti zagotoviti, da se upravljavci izogibajo navzkrižjem interesov ali jih vsaj ustrezno obravnavajo;
- izboljšati kakovost vhodnih podatkov in metodologij, ki jih uporabljajo upravljavci referenčnih vrednosti, ter zlasti zagotoviti, da se pri določanju referenčnih vrednosti uporabljajo zadostni in ustrezni podatki;
- zagotoviti, da so za vse, ki prispevajo podatke za izračun referenčnih vrednosti, vzpostavljene ustrezne kontrole, zlasti da se preprečijo navzkrižja interesov, in da so tudi za njihovo prispevanje podatkov za izračun referenčnih vrednosti vzpostavljene ustrezne kontrole. Po potrebi bi moral biti ustrezen pristojni organ pooblaščen, da

subjekte, ki prispevajo podatke pooblasti za nadaljnje prispevanje podatkov za izračun referenčnih vrednosti, in

- zagotoviti ustrezno varstvo potrošnikov in vlagateljev, ki uporabljajo referenčne vrednosti, z večjo preglednostjo, zagotavljanjem ustreznih pravic do pravnega varstva in po potrebi z oceno ustreznosti.

1.2. Veljavne določbe na področju, na katerega se nanaša predlog

Zakonodaja Unije trenutno obravnava nekatere vidike uporabe referenčnih vrednosti:

- V členih 2(3)(d) in 8(1)(d) predloga uredbe o zlorabi trga¹ ter predlogu direktive o kazenskih sankcijah za zlorabo trga² (o uredbi o zlorabi trga sta Evropski parlament in Svet dosegla politični dogovor junija 2013) je pojasnjeno, da je vsakršna manipulacija referenčnih vrednosti jasno in nedvoumno nezakonita ter zanjo veljajo upravne ali kazenske sankcije.
- Uredba o celovitosti in preglednosti energetskega trga³ določa, da je manipulacija referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo za veleprodajne energetske proizvode, nezakonita.
- Direktiva o trgih finančnih instrumentov⁴ določa, da je s katerimi koli finančnimi instrumenti, uvrščenimi v trgovanje na organiziranem trgu, mogoče trgovati na pošten, pravilen in učinkovit način. Izvedbena uredba⁵ navedene direktive določa tudi, da morata biti cena ali drugo merilo vrednosti osnovnega instrumenta zanesljiva in na voljo javnosti.
- Člen 30 predloga uredbe Evropske komisije o trgih finančnih instrumentov⁶ (o katerem trenutno razpravlja Evropski parlament in Svet) vsebuje določbo, ki določa neizključujoče izdajanje dovoljenj za referenčne vrednosti za namene kliringa in trgovanja.
- Direktiva o prospektu in njena izvedbena uredba⁷ določata, da bi moral izdajatelj, kadar prospekt vsebuje sklicevanje na indeks, določiti vrsto osnovnega instrumenta in navesti podrobnosti o tem, kje so na voljo informacije o osnovnem instrumentu, kje so na voljo informacije o pretekli in prihodnji uspešnosti osnovnega instrumenta ter o njegovi nestanovitnosti in ime indeksa. Če je zadevni indeks pripravil izdajatelj, mora ta vključiti tudi opis indeksa. Če indeksa ni pripravil izdajatelj, mora ta pojasniti, kje so na voljo informacije o indeksu, kadar je osnovni instrument obrestna mera, pa mora izdajatelj zagotoviti opis obrestne mere.
- Direktiva o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)⁸ določa, da lahko skladi KNPVP vsebujejo le največji delež

¹ COM(2011) 651 final, 2011/0295 (COD); <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0651:FIN:SL:PDF>.

² Bruselj, 20.10.2011, COM(2011) 654 final, 2011/0297 (COD); <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0654:FIN:SL:PDF>.

³ Uredba o celovitosti in preglednosti energetskega trga: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:326:0001:01:SL:HTML>.

⁴ Člen 40(1) direktive o trgih finančnih instrumentov: http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid_en.htm.

⁵ Člen 37(1)b Izvedbene uredbe Direktive o trgih finančnih instrumentov: http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid2_en.htm.

⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0652:FIN:SL:PDF>.

⁷ Direktiva 2003/71/ES in Uredba (ES) št. 809/2004, Priloga XII, točka 4.2.2.

⁸ Direktiva o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (2009/65/ES), člen 53.

instrumentov, ki jih izda isti organ v njihovem portfelju. Države članice lahko dvignejo omejitve, ki veljajo za višino celotnega portfelja, ki ga lahko vsebuje KNPVP, na največ 20 % za naložbe v delnice ali dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda isti organ, kadar gre za indeks, ki ga želi KNPVP posnemati, če je sestava indeksa dovolj raznolika, da je indeks dovolj reprezentativen odraz trga, na katerega se nanaša, in da je ustrezno objavljen.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

2.1. Posvetovanja

Trimesečno javno posvetovanje se je začelo 3. septembra in končalo 29. novembra 2012. Ponudniki, izdajatelji referenčnih vrednosti in uporabniki, med katerimi so borze, banke, vlagatelji, potrošniške skupine, trgovinski in javni organi, so vložili 84 prispevkov. Zainteresirane strani so priznale slabosti pri oblikovanju in uporabi referenčnih vrednosti ter na splošno podprle ukrepanje na ravni EU. Sodelujoči so poudarili tudi potrebo po mednarodnem usklajevanju in previdnem določanju področja uporabe morebitnih pobud.

Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) ter Evropski bančni organ (EBA) sta skupaj raziskala pomanjkljivosti pri določanju obrestne mere EURIBOR s strani Združenja evropskih bank (EBF-EURIBOR) in sta 11. januarja 2013 začela posvetovanje o načelih pri postopkih določanja referenčnih vrednosti v EU⁹. V dopisu z dne 7. marca 2013 so EBA, ESMA in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) oblikovali nasvete o vsebini predlagane zakonodaje glede na navedeno delo. Službe Komisije so 13. februarja 2013 sodelovale pri odprti obravnavi navedenih načel za postopke določanja referenčnih vrednosti v ESMA in EBA¹⁰. Službe Komisije so sodelovale tudi na javni obravnavi o odpravi kulture tržnih manipulacij – globalno ukrepanje po LIBOR/EURIBOR, ki jo je 29. septembra 2012 pripravil Evropski parlament.

2.2. Ocena učinka

Komisija je v skladu s politiko „boljše priprave zakonodaje“ ocenila učinek alternativnih možnosti politike. Možnosti politike so zajemale možnost omejevanja pobud za manipulacije, čim večje zmanjšanje diskrecijske pravice in zagotovitev, da referenčne vrednosti temeljijo na zadostnih, zanesljivih in reprezentativnih podatkih, zagotovitev odpravljanja tveganj z notranjim upravljanjem in kontrolo, zagotovitev učinkovitega nadzora nad referenčnimi vrednostmi ter večjo preglednost in varstvo vlagateljev. Vsaka možnost politike je bila ocenjena na podlagi naslednjih meril: vpliv na zainteresirane strani, uspešnost in učinkovitost.

Zlasti pomembne so naslednje temeljne pravice iz Listine o temeljnih pravicah: spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, varstvo osebnih podatkov, svoboda izražanja in obveščanje.

Omejitve teh pravic in svoboščin so dovoljene na podlagi člena 52 Listine. Zgoraj opredeljeni cilji so skladni z obveznostmi EU glede spoštovanja temeljnih pravic. Vendar mora biti vsaka omejitev izvajanja teh pravic in svoboščin določena z zakonom ter mora spoštovati bistvo teh pravic in svoboščin. Na podlagi načela sorazmernosti se lahko omejitve določijo le, če so potrebne in dejansko izpolnjujejo cilje v splošnem interesu Unije oziroma izpolnjujejo potrebo po zaščiti pravic in svoboščin drugih ljudi. Pri referenčnih vrednostih je cilj splošnega interesa, ki utemeljuje nekatere omejitve temeljnih pravic, cilj zagotavljanja celovitosti trga. Potreba po zaščiti pravice do lastnine (člen 17 Listine) prav tako utemeljuje nekatere omejitve

⁹ <http://www.esma.europa.eu/consultation/Consultation-Principles-Benchmarks-Setting-Processes-EU>.

¹⁰ <http://www.esma.europa.eu/system/files/2013-150.pdf>.

temeljnih pravic, saj imajo vlagatelji pravico poznati vrednost svoje lastnine (npr. posojil, izvedenih finančnih instrumentov), ki je zaščitena pred izgubo zaradi tržnih izkrivljanj.

Pravica do svobode izražanja in svobode obveščanja določa spoštovanje svobode medijev. To uredbo je treba razlagati in uporabljati v skladu s to temeljno pravico. Zato za osebe, ki zgolj objavljajo ali navajajo referenčno vrednost v novinarske namene, vendar ne nadzirajo zagotavljanja te referenčne vrednosti, ne bi smele veljati zahteve, ki veljajo za upravljavce v skladu s to uredbo. Zato to novinarjem pušča proste roke pri novinarskem poročanju o finančnih trgih in trgih primarnih proizvodov. V skladu s tem so bile funkcije upravljavca referenčne vrednosti natančno opredeljene za zagotovitev, da zajemajo zagotavljanje referenčne vrednosti ne pa tudi novinarskih dejavnosti.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

3.2. Subsidiarnost in sorazmernost

Predlog Komisije za ureditev referenčnih vrednosti je skladen z načelom subsidiarnosti, kot je to določeno v členu 5(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU), ki določa, da Unija ukrepa le, če in v kolikor države članice same ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči in jih je torej zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje doseči na ravni Unije.

Medtem ko so številne referenčne vrednosti nacionalne, je panoga, ki določa referenčne vrednosti, kot celota mednarodna z vidika njihove priprave in uporabe. Čeprav lahko ukrepanje na nacionalni ravni v zvezi z nacionalnimi indeksi prispeva k zagotavljanju, da je vsako posredovanje sorazmerno glede na zadevni problem na nacionalni ravni, lahko to privede do preveč različnih pravil, ki na enotnem trgu ustvarjajo neenake pogoje za vse udeležence ter vodijo v nedosleden in neusklajen pristop. Z referenčnimi vrednostmi se določajo cene najrazličnejših čezmejnih transakcij, zlasti na trgu medbančnih posojil in pri izvedenih finančnih instrumentih. Različna nacionalna pravila bi ovirala priložnost za pripravo čezmejnih referenčnih vrednosti in s tem tudi ovirala tovrstne čezmejne transakcije. Skupina G20 in Odbor za finančno stabilnost priznavata ta problem, pri čemer je Odbor za finančno stabilnost pooblastil Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) za pripravo globalnega sklopa načel, ki bi veljala za finančne referenčne vrednosti. Pobuda EU bo pomagala okrepiti enoten trg z vzpostavitvijo enotnega okvira za zanesljive referenčne vrednosti, ki se v različnih državah članicah pravilno uporabljajo.

Medtem ko v večini držav članic oblikovanje referenčnih vrednosti na nacionalni ravni ni regulirano, sta dve državi članici že sprejeli nacionalno zakonodajo o referenčnih obrestnih merah v svojih nacionalnih valutah. Poleg tega je združenje IOSCO nedavno sprejelo načela o referenčnih vrednostih, ki jih morajo uvesti njegovi člani. Vendar ta načela zagotavljajo prilagodljivost glede področja uporabe in načinov njihovega izvajanja ter nekaterih pogojev. Ker usklajen evropski okvir za referenčne vrednosti ni na voljo, bodo nekatere države članice verjetno sprejele zakonodajo na nacionalni ravni, ki bo neenotna. V tem trenutku se na primer zdi, da je področje uporabe zakonodaje ene države članice tako obsežno kot področje uporabe zakonodaje združenja IOSCO, medtem ko zakonodaja druge države članice, ki je uvedla pravila glede referenčnih vrednosti, zajema le referenčne obrestne mere. Ti različni pristopi bi lahko privedli do razdrobljenosti notranjega trga, saj bi za upravljavce in uporabnike referenčnih vrednosti v različnih državah članicah veljala različna pravila. Brez zakonodajnega okvira Unije bi bili posamezni nacionalni ukrepi tudi neučinkoviti, ker države

članice niso obvezane oziroma se jih ne spodbuja, naj med seboj sodelujejo, če takšnega sodelovanja ni, pa obstaja možnost za regulativno arbitražo.

Nekateri vidiki varstva vlagateljev na tem področju so na splošno zajeti v direktivi o trgih finančnih instrumentov. Zlasti je treba omeniti zahtevo iz direktive o trgih finančnih instrumentov, da podjetja izvedejo presojo ustreznosti. S tem preskusom se ugotovi, ali ima stranka dovolj izkušenj in znanja, da razume tveganja, ki so povezana s specifičnimi vrstami ponujenih ali zahtevanih produktov ali investicijskih storitev. Tako se zagotovi zadostno varstvo vlagateljev.

Glede varstva potrošnikov direktiva o potrošniških kreditih vključuje pravila o razkrivanju ustreznih informacij, direktiva o hipotekarnih kreditih, ki naj bi bila kmalu sprejeta, pa vključuje tudi zahtevo o priporočanju ustreznih kreditnih pogodb. Vendar navedena pravila EU o varstvu potrošnikov ne obravnavajo posebnega vprašanja ustreznosti referenčnih vrednosti v finančnih pogodbah. Poleg tega bi lahko imeli potrošniki zaradi neenake pogajalske moči in uporabe običajnih pogojev omejeno izbiro glede uporabe referenčne vrednosti. Potrošniki nimajo potrebnega znanja ali izkušenj, da bi lahko ustrezno ocenili ustreznost referenčne vrednosti. Zato bi moral ta predlog dopolnjevati veljavno zakonodajo EU na tem področju z zagotavljanjem, da so za oceno ustreznosti referenčnih vrednosti pri pogodbah z malimi vlagatelji odgovorni posojilodajalci ali upniki. Tako bodo zagotovljena tudi usklajena pravila EU o varstvu potrošnikov v zvezi z uporabo referenčnih vrednosti za sklicevanje v finančnih pogodbah. Da se omogoči uporaba čezmejnih referenčnih vrednosti, je namesto razdrobljenega nacionalnega pristopa potreben tudi skupni regulativni okvir za potrošnike in upnike v zvezi s finančnimi pogodbami. Zaradi pritožb potrošnikov in sporov v zvezi z uporabo neprimernih referenčnih vrednosti v več državah članicah je verjetno, da bodo na nacionalni ravni sprejeti različni ukrepi za varstvo potrošnikov. To bi lahko vodilo k razdrobljenosti notranjega trga.

Predlagana uredba je tudi sorazmerna, kot se zahteva v členu 5(4) PEU. Usmerjena je zgolj na indekse, ki se uporabljajo za sklicevanje v finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah, kot so hipoteke, kajti to so referenčne vrednosti, ki imajo lahko v primeru manipulacij neposreden in določen ekonomski učinek. Hkrati predlagana uredba vsebuje določbe, ki njene zahteve prilagajajo različnim sektorjem in različnim vrstam referenčnih vrednosti, kot so primarni proizvodi, medbančna obrestna mera in referenčne vrednosti, ki uporabljajo izmenjane podatke. Ker je velika večina obveznosti uvedenih za upravljavce referenčne vrednosti, je zagotovljen sorazmeren pristop. Veliko upravljavcev referenčnih vrednosti že izpolnjuje vsaj nekaj od teh zahtev, kar pomeni, da se upravno breme ne bi smelo nesorazmerno povečati. Poleg tega se postopki notranjega upravljanja in kontrole zahtevajo le od nadzorovanih ponudnikov, kar pomeni, da vpliv na nenadzorovane ponudnike, ki prispevajo podatke za izračun referenčnih vrednosti, na primer neregistrirane trgovce, ne bo znaten. Poleg tega so vsi pomembni deli te uredbe usklajeni z mednarodno sprejetimi načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih, objavljenimi 17. julija 2013, o čemer so potekala obsežna posvetovanja z zainteresiranimi stranmi. To bo omejilo stroške prilagoditve.

Zato se z vidika načel subsidiarnosti in sorazmernosti zdi primerno ukrepati na ravni EU.

3.3. Izbira instrumenta

Uredba je najprimernejši pravni instrument za uvedbo enotnih pravil v zvezi z zagotavljanjem referenčnih vrednosti, prispevanjem vhodnih podatkov za izračun referenčnih vrednosti in uporabo referenčnih vrednosti v Uniji. Določbe tega predloga določajo nekatere zahteve za upravljavce, ponudnike in uporabnike referenčnih vrednosti. Zaradi čezmejne narave številnih referenčnih vrednosti se pojavlja potreba po čim večji uskladitvi teh zahtev. Ker ureditev referenčnih vrednosti vključuje ukrepe, ki določajo natančne zahteve v zvezi s podatki in

metodologijami, bi lahko tudi majhne razlike v uporabljenem pristopu povzročile znatne ovire pri čezmejnem zagotavljanju referenčnih vrednosti. Uredba, ki se uporablja neposredno, zaradi česar nacionalna zakonodaja ni potrebna, bo omejila možnost, da bi pristojni organi na nacionalni ravni sprejemali različne ukrepe, ter bo zagotovila enoten pristop in večjo pravno varnost po vsej EU.

3.4. Podrobna obrazložitev predloga

3.4.1. Področje uporabe (člen 2)

Predlagana uredba velja za vse objavljene referenčne vrednosti, ki se uporabljajo za sklicevanje v finančnem instrumentu, s katerim se trguje na organiziranih mestih trgovanja ali ki je uvrščen v trgovanje na teh mestih, ali na finančne pogodbe (kot so hipoteke), in za referenčne vrednosti, s katerimi se meri uspešnost investicijskega sklada.

Kadar obstaja diskrecijska pravica v postopku izračuna referenčnih vrednosti, pri tem pa niso vzpostavljeni primerno upravljanje in kontrole, obstaja tveganje za manipulacijo. Zato je treba za indekse, ki vključujejo diskrecijsko pravico, uporabljati regulativne ukrepe. Čeprav se stopnja diskrecijske pravice razlikuje, vsi indeksi vključujejo določeno stopnjo diskrecijske pravice. Zato morajo biti v področje uporabe vključene vse referenčne vrednosti, ne glede na metodo izračuna ali vrsto prispevkov.

Področje uporabe mora vključevati vse indekse, vključno z objavljenimi, ker bi lahko dvomi o njihovi točnosti in zanesljivosti povzročili več škode pri širši populaciji kot indeksi, ki niso javni.

Kadar se referenčne vrednosti uporabijo kot referenčna cena za finančni instrument ali pogodbo, pomeni vsaka manipulacija ekonomsko izgubo. Če ponudnik uporablja tudi finančni instrument, ki se sklicuje nanjo, nastaneta notranje navzkrižje interesov in spodbuda za manipulacijo. Kadar se referenčne vrednosti uporabljajo za merjenje uspešnosti finančnih instrumentov, so lahko izpostavljene navzkrižju interesov, pri čemer vlagatelji zaradi njihove manipulacije ne bodo sprejemali najboljših odločitev glede naložb. Zato se je pomembno usmeriti na vse referenčne vrednosti, ki določajo ceno finančnega instrumenta ali pogodbe s potrošnikom ali ki merijo uspešnost investicijskih skladov.

Na referenčne vrednosti, ki se splošno uporabljajo, lahko znatno vpliva celo manjša manipulacija, vendar se ranljivost in pomembnost referenčne vrednosti sčasoma spreminjata. Z omejitvijo področja uporabe s sklicevanjem na pomembne ali ranljive indekse se ne bi obravnavala tveganja, ki jih lahko v prihodnosti predstavlja katera koli referenčna vrednost.

Glede na te pomisleke ter za zagotovitev jasne in celovite uporabe Uredbe področje uporabe prav tako ni odvisno od narave vhodnih podatkov, t.j. ali so vhodni podatki ekonomsko (npr. cena delnice) ali neekonomsko (npr. vremenski parameter) število ali vrednost. Razlog za to je, da je način določanja vrednosti finančnega instrumenta, finančne pogodbe ali meritve uspešnosti investicijskega sklada na podlagi izhodne vrednosti ključna sestavina pri določanju področja uporabe. Ko se v tem smislu vrednost uporabi za sklicevanje v finančni pogodbi ali instrumentu, postane njena prejšnja neekonomska narava nepomembna.

Glede upravljavcev referenčnih vrednosti so lahko vsi upravljavci izpostavljeni navzkrižju interesov, uveljavijo diskrecijsko pravico in imajo lahko vzpostavljene neustrezne sisteme upravljanja in kontrole. Zato morajo biti zajeti v ustrezni uredbi. Ker upravljavci referenčnih vrednosti nadzirajo postopek izračuna referenčnih vrednosti, zanje velja zahteva po pridobitvi dovoljenja, saj je nadzor najučinkovitejši način za zagotavljanje celovitosti referenčnih vrednosti.

Tudi ponudniki, ki prispevajo podatke za izračun referenčnih vrednosti, pri čemer so lahko izpostavljeni navzkrižju interesov, uveljavljajo diskrecijsko pravico in so lahko vir manipulacije. Prispevanje podatkov za izračun referenčnih vrednosti je prostovoljno. Če morajo ponudniki zaradi katere koli pobude znatno spremeniti svoje poslovne modele, lahko nehajo prispevati podatke za izračun zadevne referenčne vrednosti. Vendar se ne pričakuje, da bi pri subjektih, za katere že veljata ureditev in nadzor (t.i. nadzorovani ponudniki), zahteva po dobrih sistemih upravljanja in kontrole povzročila znatne stroške ali nesorazmerno upravno breme. Zato je v področje uporabe te uredbe ustrezno vključiti vse nadzorovane ponudnike.

Za ponudnike, za katere ne veljata ureditev in nadzor (nenadzorovani ponudniki), bi lahko dovoljenje ali siceršnja obveznost upoštevanja pravil pomenila precejšnje stroške in upravno breme. Upravni organi bi bili neučinkoviti tudi pri nadzoru podjetij, glede katerih nimajo strokovnega znanja. Uvedba nadzora nad zdaj nenadzorovanimi subjekti in osebami bi zato pomenila znatne stroške in prinesla minimalne koristi. Kljub temu so nekateri deli te uredbe, kot je potreba po zagotovitvi točnih in zanesljivih vhodnih podatkov, posredno pomembni za vse ponudnike, ker zanje še naprej velja uredba o zlorabi trga in bodo pogodbeno zavezani izpolnjevanju zahtev iz kodeksa ravnanja upravljavca v skladu s to uredbo.

Iz področja uporabe predloga so izvzete centralne banke, ki so članice Evropskega sistema centralnih bank.

V nekaterih primerih lahko oseba pripravi indeks, vendar pri tem ni seznanjena, da je ta indeks referenčna vrednost, ker se na primer uporablja kot sklic v finančnem instrumentu brez vrednosti pripravljavca. Uredba zato zagotavlja mehanizem za obveščanje pripravljavcev, da je njihov indeks postal ali lahko postane referenčna vrednost, pri čemer jim omogoča, da zavrnejo uporabo indeksa kot referenčne vrednosti. Če pripravljavec s tem soglaša, bo zanj v zvezi z navedeno referenčno vrednostjo veljala predlagana uredba. Če s tem ne soglaša, se indeks ne sme uporabiti kot referenčna vrednost in zanj ne veljajo zahteve glede upravljavca iz te uredbe.

3.4.2. Upravljanje in kontrola upravljavcev (člena 5 in 6)

Predlog zagotavlja preprečevanje navzkrižij interesov ter učinkovito upravljanje in kontrolo. Upravljanje in kontrola sta obravnavana v zahtevah o upravljanju in kontroli, Priloga pa vsebuje podrobnejše zahteve.

3.4.3. Vhodni podatki in metodologija (člen 7)

Predlog določa tri zahteve, ki so podrobneje opredeljene v Prilogi ter zadevajo vhodne podatke in metodologijo, ki se uporabljajo pri pripravi referenčnih vrednosti, da se zmanjša diskrecijska pravica ter okrepi celovitost in zanesljivost:

- vhodni podatki morajo biti zadostni in točni, da predstavljajo dejansko tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo,
- vhodne podatke je treba pridobiti od zanesljive in reprezentativne skupine oziroma vzorca ponudnikov in
- upravljavac mora uporabljati trdno in zanesljivo metodologijo za določanje referenčnih vrednosti.

3.4.4. Zahteve glede ponudnikov (člena 9 in 11)

Upravljavac mora pripraviti kodeks ravnanja za ponudnike, ki jasno določa njihove obveznosti in odgovornosti pri zagotavljanju vhodnih podatkov za določanje referenčnih

vrednosti. Kadar so ponudniki že regulirani subjekti, se morajo tudi izogibati navzkrižjem interesov in izvajati ustrezne kontrole.

3.4.5. Sektorske zahteve (členi 10 in 12–14)

Da se zagotovi sorazmernost in zagotovi, da je predlog ustrezno prilagojen različnim vrstam referenčnih vrednosti in sektorjem, vsebujeta prilogi II in III podrobnejše določbe o referenčnih vrednostih za primarne proizvode in referenčnih vrednostih za obrestne mere. Dodatne zahteve veljajo za ključne referenčne vrednosti, vključno s pooblastilom ustreznemu pristojnemu organu, da odobri prispevke. Referenčne vrednosti, katerih vhodne podatke zagotavljajo organizirana mesta trgovanja, so prav tako izvzete iz nekaterih obveznosti, da se prepreči dvojno urejanje.

3.4.6. Preglednost in varstvo potrošnikov (členi 15–18)

Varstvo vlagateljev je okrepljeno z določbami o preglednosti. Upravitelji morajo zagotoviti izjavo, v kateri je navedeno, kaj se meri z referenčno vrednostjo in katere so pomanjkljivosti te referenčne vrednosti, obenem pa morajo objaviti osnovne podatke, ki uporabnikom omogočajo izbiro najprimernejše in najustreznejše referenčne vrednosti. V tej izjavi mora biti poleg tega navedeno, da morajo uporabniki urediti vse potrebno za primere, ko upravljavec preneha zagotavljati referenčno vrednost. Nazadnje je določeno tudi, da morajo banke oceniti ustreznost pri delu s strankami v finančnih pogodbah, kot so posojila, zavarovana s hipoteko.

3.4.7. Nadzor in postopek izdaje dovoljenj upravljavcem (členi 22–37)

Za dejavnost zagotavljanja referenčnih vrednosti sta potrebna predhodna pridobitev dovoljenja in stalen nadzor. Predlog določa pogoje in postopke za upravljavce referenčnih vrednosti s sedežem v Uniji, v skladu s katerimi morajo pridobiti dovoljenje ustreznega pristojnega organa. V predlogu je predviden mehanizem za zagotavljanje učinkovitega izvrševanja Uredbe. Pristojnim organom podeljuje potrebna pooblastila za zagotovitev, da upravljavci spoštujejo Uredbo.

Kar zadeva ključne referenčne vrednosti, je treba ustanoviti kolegije nadzornikov, da se okrepi izmenjava informacij ter zagotovita enotna izdaja dovoljenj in nadzor.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ima posledice za proračun Skupnosti.

Posebne proračunske posledice predloga so povezane z nalogo ESMA, opredeljeno v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki je priložena temu predlogu. Nove naloge bodo izvajali človeški viri, razpoložljivi v okviru proračunskega postopka letne dodelitve virov, in sicer ob upoštevanju proračunskih omejitev, ki veljajo za vse organe EU in so v skladu s finančnimi programi za agencije.

Viri, ki jih agencija potrebuje za nove naloge, bodo skladni in združljivi z načrtovanjem človeških virov in financiranja za ESMA, določenim v nedavnem sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Načrtovanje človeških in finančnih virov za decentralizirane agencije v obdobju 2014–2020“ (COM(2013)519).

V oceni finančnih posledic, ki je priložena temu predlogu, so ocenjene tudi posebne proračunske posledice za Komisijo. Povzetek glavnih proračunskih posledic predloga:

a) Osebe GD MARKT: 1 član oseba razreda AD (zaposlen za polni delovni čas) za pripravo delegiranih aktov ter oceno, spremljanje izvajanja in morebitni pregled pobude. Skupni stroški so ocenjeni na 0,141 milijona EUR na leto.

b) ESMA:

(i) Stroški za zaposlene: dva začasna uslužbenca za sodelovanje in posredovanje v kolegijih nadzornikov za ključne referenčne vrednosti, ki Komisiji nudita tehnično svetovanje v zvezi z izvajanjem te uredbe, usklajujeta oblikovanje dogovorov o sodelovanju s tretjimi državami, oblikujeta smernice za spodbujanje konvergence in medsektorske usklajenosti sistemov sankcij ter vodita register obvestil o uporabi referenčnih vrednosti in seznam registriranih upravljavcev referenčnih vrednosti.

Skupni letni stroški teh 2 začasnih uslužbencev bi znašali 0,326 milijona EUR, pri čemer bi Komisija na letni ravni prispevala 40 % (0,130 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,196 milijona EUR).

(ii) Operativni in infrastrukturni stroški: za ESMA je ocenjen začetni strošek v višini 0,25 milijona EUR, pri čemer bo Komisija leta 2015 prispevala 40 % (0,1 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,15 milijona EUR). Ta strošek je povezan zlasti z informacijskimi sistemi, ki ESMA omogočajo izpolnjevanje naslednjih zahtev:

- vodenje seznama upravljavcev, registriranih v skladu s to uredbo, in podjetij iz tretjih držav, ki določajo referenčne vrednosti v Uniji,

- prejemanje obvestil o uporabi referenčne vrednosti v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi v Uniji ter vodenje evidence in zagotavljanje, da so upravljavci seznanjeni z njeno uporabo.

ESMA bo moral pripraviti tudi poročilo o uporabi te uredbe do 1. januarja 2018, pri čemer bo skupni strošek znašal 0,3 milijona EUR, h kateremu bo Komisija prispevala 40 % (0,12 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,18 milijona EUR) leta 2017.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹¹,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Oblikovanje cen številnih finančnih instrumentov in finančnih pogodb je odvisno od točnosti in celovitosti referenčnih vrednosti. Primeri manipulacij referenčnih obrestnih mer, kot sta LIBOR in EURIBOR, ter navedbe, da so bile manipulacijam podvržene referenčne vrednosti za energijo, nafto in devizno poslovanje, so pokazali, da so referenčne vrednosti, katerih postopki določanja imajo nekatere skupne lastnosti, kot so izpostavljenost navzkrižju interesov, uporaba diskrecijske pravice in šibko upravljanje, lahko podvržene manipulacijam. Napake oziroma dvomi v zvezi s točnostjo in celovitostjo indeksov, uporabljenih kot referenčne vrednosti, lahko ogrozijo zaupanje v trge, potrošnikom in vlagateljem povzročijo izgube ter izkrivljajo realno gospodarstvo. Zato je treba zagotoviti točnost, trdnost in celovitost referenčnih vrednosti ter postopkov njihovega določanja.
- (2) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov¹² vsebuje nekatere zahteve glede zanesljivosti referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo pri določanju cen uvrščenih finančnih dokumentov. Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje¹³, vsebuje nekatere zahteve o referenčnih vrednostih, ki jih uporabljajo izdajatelji. Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)¹⁴ vsebuje nekatere zahteve o uporabi referenčnih vrednosti v okviru investicijskih skladov KNPVP. Uredba (EU)

¹¹ [xxx]

¹² UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

¹³ UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

¹⁴ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti veleprodajnega energetskega trga¹⁵ vsebuje nekatere določbe, ki prepovedujejo manipulacije referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo pri veleprodajnih energetskih proizvodih. Vendar ti zakonodajni akti obsegajo le nekatere vidike nekaterih referenčnih vrednosti in ne obravnavajo vseh pomanjkljivosti v postopku priprave vseh referenčnih vrednosti.

- (3) Referenčne vrednosti so bistvene za določanje cen čezmejnih transakcij ter tako omogočajo učinkovito delovanje notranjega trga najrazličnejših finančnih instrumentov in storitev. Številne referenčne vrednosti, ki se uporabljajo kot referenčne stopnje v finančnih pogodbah, zlasti hipotekah, so pripravljene v eni državi članici, vendar jih uporabljajo kreditne institucije in potrošniki v drugih državah članicah. Hkrati te kreditne institucije pogosto zagotovijo varovanje pred tveganjem ali pridobivajo finančna sredstva za zagotavljanje teh finančnih pogodb na čezmejnem medbančnem trgu. Čeprav sta nacionalno zakonodajo o referenčnih vrednostih sprejeli le dve državi članici, se v njunih pravnih okvirih o referenčnih vrednostih že kažejo razlike v zvezi z vidiki, kot je področje uporabe. Poleg tega je Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) nedavno sprejelo načela o referenčnih vrednostih in glede na to, da ta načela zagotavljajo določeno stopnjo prilagodljivosti glede njihovega natančnega področja uporabe, načinov izvajanja in nekaterih pogojev, bodo države članice verjetno sprejele zakonodajo na nacionalni ravni, ki bi povzročila različno izvajanje teh načel.
- (4) Ti različni pristopi bi lahko privedli do razdrobljenosti notranjega trga, saj bi za upravljavce in uporabnike referenčnih vrednosti v različnih državah članicah veljala različna pravila in referenčnih vrednosti, pripravljenih v eni državi članici, morda ne bi bilo mogoče uporabljati v drugih državah članicah. Brez usklajenega okvira za zagotavljanje točnosti in celovitosti referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah v Uniji, bodo torej razlike v zakonodaji držav članic verjetno ovirale nemoteno delovanje notranjega trga za zagotavljanje referenčnih vrednosti.
- (5) Pravila EU o varstvu potrošnikov ne obravnavajo posebnega vprašanja ustreznosti referenčnih vrednosti v finančnih pogodbah. Zaradi pritožb potrošnikov in sporov v zvezi z uporabo neprimernih referenčnih vrednosti v več državah bodo verjetno na nacionalni ravni sprejeti različni ukrepi za varstvo potrošnikov, ki bodo temeljili na upravičenih pomislekih glede varstva potrošnikov, kar bi lahko povzročilo razdrobljenost notranjega trga zaradi različnih pogojev konkurence, povezanih z različnimi ravni varstva potrošnikov.
- (6) Zato je za zagotovitev ustreznega delovanja notranjega trga in izboljšanje pogojev njegovega delovanja, zlasti kar zadeva finančne trge, ter zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov in vlagateljev primerno določiti regulativni okvir za referenčne vrednosti na ravni Unije.
- (7) Ustrezno in potrebno je, da so ta pravila zapisana v zakonodajni obliki uredbe, s čimer se zagotovi, da se določbe, ki neposredno nalagajo obveznosti osebam, ki sodelujejo pri pripravi in uporabi referenčnih vrednosti ter prispevanju podatkov zanje, uporabljajo na enoten način po vsej Uniji. Ker pravni okvir za zagotavljanje referenčnih vrednosti nujno vključuje ukrepe, ki določajo natančne zahteve v zvezi z vsemi različnimi vidiki, povezanimi z zagotavljanjem referenčnih vrednosti, bi lahko tudi majhne razlike v uporabljenem pristopu v zvezi z enim od teh vidikov povzročile

¹⁵ UL L 326, 8.12.2011, str. 1.

znatne ovire pri čezmejnem zagotavljanju referenčnih vrednosti. Zato bi morala uporaba uredbe, ki velja neposredno, zaradi česar nacionalna zakonodaja ni potrebna, omejiti možnost, da bi bili na nacionalni ravni sprejeti različni ukrepi, zagotoviti enoten pristop in večjo pravno varnost ter preprečiti pojav znatnih ovir pri čezmejnem zagotavljanju referenčnih vrednosti.

- (8) Področje uporabe te uredbe bi moralo biti čim širše, da se ustvari preventivni regulativni okvir. Priprava referenčnih vrednosti zajema diskrecijsko pravico pri njihovem določanju in je predmet nekaterih vrst navzkrižja interesov, kar pomeni, da obstajajo priložnosti in spodbude za manipulacijo teh referenčnih vrednosti. Ti dejavniki tveganja so skupni vsem referenčnim vrednostim in za vse referenčne vrednosti bi morale veljati zahteve glede ustreznega upravljanja in kontrol. Ker se ranljivost in pomen referenčne vrednosti sčasoma spreminjata, se z omejitvijo področja uporabe glede na sklicevanje na pomembne ali ranljive indekse ne bi obravnavala tveganja, ki jih lahko v prihodnosti predstavlja katera koli referenčna vrednost. Zlasti referenčne vrednosti, ki se zdaj ne uporabljajo na splošno, se bodo morda v prihodnosti uporabljale tako, da bo celo manjša manipulacija v zvezi z njimi imela precejšen vpliv.
- (9) Ključni element področja uporabe te uredbe bi moral biti, ali izračunana referenčna vrednost določa vrednost finančnega instrumenta ali finančne pogodbe oziroma meri uspešnost investicijskega sklada. Področje uporabe tako ne bi smelo biti odvisno od narave vhodnih podatkov. Zato bi bilo treba vključiti referenčne vrednosti, izračunane iz ekonomskih vhodnih podatkov, kot so cene delnic, in neekonomске številke ali vrednosti, kot so vremenski podatki. Okvir bi moral obsegati referenčne vrednosti, ki so podvržene navedenim tveganjem, hkrati pa bi moral zagotoviti tudi sorazmeren odziv na tveganja, ki jih predstavljajo različne referenčne vrednosti. Ta uredba bi zato morala zajemati vse referenčne vrednosti, ki se uporabljajo za oblikovanje cen finančnih instrumentov, ki kotirajo na organiziranih mestih trgovanja ali s katerimi se na teh mestih trguje.
- (10) Številni potrošniki so pogodbene stranke v finančnih pogodbah, zlasti v potrošniških kreditnih pogodbah, zavarovanih s hipotekami, ki se sklicujejo na referenčne vrednosti, podvržene istim tveganjem. Ta uredba bi zato morala zajemati indekse ali referenčne stopnje iz [Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in o spremembi Direktive 2008/48/ES].
- (11) Številni naložbeni indeksi vključujejo pomembna navzkrižja interesov in se uporabljajo za merjenje uspešnosti skladov, kot je sklad KNPVP. Nekatere od teh referenčnih vrednosti so objavljene, druge pa so na voljo javnosti ali delu javnosti brezplačno ali proti plačilu, pri čemer lahko manipulacija z njimi škodljivo vpliva na vlagatelje. Ta uredba bi zato morala obsegati indekse ali referenčne stopnje, s katerimi se meri uspešnost investicijskega sklada.
- (12) Vsi upravljavci referenčnih vrednosti so lahko predmet navzkrižja interesov, uveljavljajo diskrecijsko pravico in imajo neustrezne sisteme upravljanja in kontrole. Ker upravljavci nadzorujejo postopek izračuna referenčnih vrednosti, sta zahteva po pridobitvi dovoljenja in nadzor upravljavcev najučinkovitejši način za zagotavljanje celovitosti referenčnih vrednosti.
- (13) Ponudniki, ki prispevajo podatke za izračun referenčnih vrednosti, so izpostavljeni možnemu navzkrižju interesov, uveljavljajo diskrecijsko pravico in so lahko vir manipulacije. Prispevanje podatkov za izračun referenčnih vrednosti je prostovoljno.

Če morajo ponudniki v skladu s katero koli pobudo znatno spremeniti svoje poslovne modele, lahko nehajo prispevati podatke. Vendar se ne pričakuje, da bi pri subjektih, za katere že veljata ureditev in nadzor, zahteva po dobrih sistemih upravljanja in kontrole vodila do znatnih stroškov ali nesorazmernega upravnega bremena. Zato ta uredba uvaja nekatere obveznosti za nadzorovane ponudnike.

- (14) Upravljavca je fizična ali pravna oseba, ki nadzira zagotavljanje referenčne vrednosti, zlasti upravlja referenčno vrednost, zbira in analizira vhodne podatke, določa referenčno vrednost in v nekaterih primerih objavlja referenčno vrednost. Vendar za osebe, ki zgolj objavljajo ali navajajo referenčno vrednost v novinarske namene in ne nadzirajo zagotavljanja te referenčne vrednosti, ne bi smele veljati zahteve, ki veljajo za upravljavce v skladu s to uredbo.
- (15) Indeks se izračuna z uporabo enačbe ali kake druge metodologije na podlagi osnovnih vrednosti. Pri oblikovanju te enačbe, izračunu ali določanju vhodnih podatkov se uporablja diskrecijska pravica. Ta diskrecijska pravica ustvarja tveganje manipulacije, zato bi morale biti vse referenčne vrednosti s to značilnostjo zajete v tej uredbi. Kadar se za sklicevanje v finančnem instrumentu uporablja enotna cena ali vrednost, na primer kadar je cena enotnega vrednostnega papirja referenčna cena za neko opcijo, se račun ne izvede, poleg tega ni vhodnih podatkov ali diskrecijske pravice. Zato enotne cene ali referenčne cene enotnih vrednosti ne štejejo kot referenčne vrednosti za namene te uredbe. Referenčne cene ali poravnalne cene, ki jih pripravijo centralne nasprotni stranke, ne štejejo za referenčne vrednosti, ker se uporabljajo za določanje poravnave, kritij in obvladovanja tveganj ter kot take ne določajo zneska, plačljivega na podlagi finančnega instrumenta ali vrednosti finančnega instrumenta.
- (16) Referenčne vrednosti, ki jih pripravljajo centralne banke v Uniji, nadzorujejo javni organi ter so skladne z načeli, standardi in postopki, ki zagotavljajo točnost, celovitost in neodvisnost referenčnih vrednosti, kot določa ta uredba. Zato morajo biti te referenčne vrednosti zajete v tej uredbi. Vendar lahko centralne banke tretjih držav prav tako zagotavljajo referenčne vrednosti, ki se uporabljajo v Uniji. Določiti je treba, da so iz obveznosti te uredbe izvzete le centralne banke tretjih držav, ki pripravljajo referenčna merila, za katera veljajo podobni standardi, kot jih določa ta uredba.
- (17) Pomanjkljivosti v postopku priprave referenčne vrednosti, za katere ni zagotovljenega ustreznega upravljanja, ustvarjajo možnost manipulacije referenčne vrednosti. Kadar so referenčne vrednosti na voljo javnosti, verjetno ne bo mogoče upoštevati celotnega tovrstnega tveganja, zato ne bo mogoče uvesti zadostnih kontrol in upravljanja. Za zagotovitev celovitosti referenčnih vrednosti bi morali upravljavci referenčnih vrednosti ustrezno urediti upravljanje za kontrolo teh navzkrižij interesov in ohranitev zaupanja v celovitost referenčnih vrednosti. Tudi pri učinkovitem upravljanju je večina upravljavcev predmet nekaterih navzkrižij interesov, pri čemer morajo upravljavci morda sprejeti različne presoje in odločitve, ki vplivajo na različne zainteresirane strani. Zato morajo imeti upravljavci neodvisno funkcijo za nadzor izvajanja in učinkovitosti ureditve upravljanja, ki zagotavlja učinkovit nadzor.
- (18) Manipulacija referenčnih vrednosti ali njihova nezanesljivost lahko škoduje vlagateljem in potrošnikom. Zato bi morala ta uredba določati okvir za hrambo evidenc s strani upravljavcev in ponudnikov ter za zagotavljanje preglednosti o namenu referenčne vrednosti in vhodnih podatkov, kar omogoča učinkovitejšo in bolj pošteno reševanje morebitnih zahtevkov v skladu z nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Unije.

- (19) Za revidiranje in učinkovito izvajanje te uredbe so potrebni naknadna analiza in dokazi, zato morajo upravljavci referenčnih vrednosti dovolj dolgo voditi ustrezno dokumentacijo v zvezi z izračunavanjem referenčne vrednosti. Realnost, ki naj bi jo izmerili z referenčno vrednostjo, in okolje, v katerem se ta meri, se lahko sčasoma spremenita. Zato je treba redno revidirati ali pregledati postopke in metodologijo v zvezi z zagotavljanjem referenčnih vrednosti, da se ugotovijo pomanjkljivosti in morebitne izboljšave. Neuspeh pri zagotavljanju referenčnih vrednosti lahko vpliva tudi na mnoge zainteresirane strani, ki lahko pomagajo ugotoviti navedene pomanjkljivosti. Zato je treba uvesti neodvisen postopek pritožb, da lahko zadevne zainteresirane strani upravljavca referenčnih vrednosti obvestijo o pritožbah in da lahko upravljavec referenčnih vrednosti objektivno oceni upravičenost morebitnih pritožb.
- (20) Zagotavljanje referenčnih vrednosti pogosto vključuje zunanje izvajanje pomembnih funkcij, kot so izračun referenčne vrednosti, zbiranje vhodnih podatkov in razširjanje referenčne vrednosti. Da se zagotovi učinkovita ureditev upravljanja, je treba zagotoviti, da morebitno tovrstno zunanje izvajanje upravljavca referenčnih vrednosti ne odvezuje nobene obveznosti ali odgovornosti ter da se pri tem ne posega v sposobnost upravljavca za izpolnjevanje teh odgovornosti ali obveznosti ali v sposobnost ustreznega pristojnega organa, da jih nadzoruje.
- (21) Upravljavec referenčnih vrednosti je glavni prejemnik vhodnih podatkov ter lahko redno ocenjuje njihovo celovitost in točnost. Zato mora imeti upravljavec referenčnih vrednosti vzpostavljeno ustrezno kontrolo, da lahko oceni točnost vhodnih podatkov in v primeru sumljivih podatkov o tem obvesti ustrezen pristojni organ.
- (22) Uslužbenci upravljavca lahko ugotovijo morebitne kršitve te uredbe ali morebitne pomanjkljivosti, ki bi lahko privedle do manipulacije ali poskusov manipulacije. Ta uredba bi zato morala zagotoviti primerne postopke, da lahko uslužbenci na zaupen način opozorijo upravljavce o morebitnih kršitvah te uredbe.
- (23) Vsaka diskrecijska pravica, ki se lahko uveljavlja pri zagotavljanju vhodnih podatkov, pomeni priložnost za manipulacijo referenčne vrednosti. Če vhodni podatki temeljijo na transakcijah, je diskrecijska pravica omejena, zmanjša pa se tudi možnost manipulacije s podatki. Upravljavci referenčnih vrednosti bi zato praviloma morali uporabljati dejanske vhodne podatke o transakcijah, če je to mogoče, kadar so podatki o transakciji nezadostni za zagotavljanje celovitosti in točnosti referenčnih vrednosti, pa se lahko uporabijo tudi drugi podatki.
- (24) Točnost in zanesljivost referenčne vrednosti pri merjenju gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo, je odvisna od uporabljenе metodologije in vhodnih podatkov. Zato je treba sprejeti metodologijo, s katero se zagotovi zanesljivost in točnost referenčne vrednosti.
- (25) Da se zagotovi stalna točnost referenčne vrednosti, bodo morda potrebne spremembe metodologije, vendar vsaka sprememba metodologije vpliva na uporabnike in zainteresirane strani v zvezi z referenčno vrednostjo. Zato je treba določiti postopke za spremembo metodologije določanja referenčnih vrednosti, vključno s potrebo po posvetovanju, da lahko uporabniki in zainteresirane strani sprejmejo potrebne ukrepe ob takšnih spremembah oziroma upravljavca obvestijo, kadar imajo pripombe v zvezi s spremembami.
- (26) Celovitost in točnost referenčnih vrednosti sta odvisni od celovitosti in točnosti vhodnih podatkov, ki jih zagotovijo ponudniki. Bistveno je, da so obveznosti

ponudnikov glede vhodnih podatkov jasno določene, zanesljive ter skladne s kontrolo in metodologijo upravljavca referenčnih vrednosti. Zato mora upravljavec referenčnih vrednosti pripraviti kodeks ravnanja, v katerem je poleg teh zahtev izrecno navedeno tudi, da je zadevni kodeks ravnanja zavezujoč za ponudnike.

- (27) Veliko referenčnih vrednosti je določenih na podlagi vhodnih podatkov, ki jih zagotavljajo organizirana mesta trgovanja, energijske borze in dražbe pravic do emisij toplogrednih plinov. Ta mesta trgovanja so urejena in nadzorovana, kar zagotavlja celovitost vhodnih podatkov, zahteve glede upravljanja in postopke za priglasitev kršitev. Zato so te referenčne vrednosti izvzete iz nekaterih obveznosti, da se prepreči dvojno urejanje in ker njihov nadzor zagotavlja celovitost uporabljenih vhodnih podatkov.
- (28) Pri ponudnikih lahko pride do navzkrižja interesov, poleg tega lahko ponudniki pri določanju vhodnih podatkov uveljavljajo diskrecijsko pravico. Zato morajo za ponudnike veljati ureditve upravljanja, da se zagotovi upravljanje zadevnih navzkrižij interesov ter da so vhodni podatki točni, skladni z zahtevami upravljavca in preverljivi.
- (29) Različne vrste referenčnih vrednosti in različni sektorji referenčnih vrednosti imajo različne značilnosti in ranljivosti ter so izpostavljeni različnim tveganjem. Določbe te uredbe bi bilo zato treba nadalje podrobno opredeliti za posamezne sektorje in tipe referenčnih vrednosti. Medbančne referenčne obrestne mere so referenčne vrednosti, ki imajo pomembno vlogo pri širjenju monetarne politike, zato je treba določiti, kako bi te določbe veljale za navedene referenčne vrednosti v tej uredbi. Referenčne vrednosti za primarne proizvode se splošno uporabljajo in imajo značilnosti posameznega sektorja, zato je treba določiti, kako bi te določbe veljale za navedene referenčne vrednosti v tej uredbi.
- (30) Neuspeh nekaterih ključnih referenčnih vrednosti lahko bistveno vpliva na finančno stabilnost, urejenost trgov ali vlagatelje, zato je treba uvesti dodatne zahteve, da se zagotovita celovitost in trdnost teh ključnih referenčnih vrednosti. Tak vpliv ima referenčna vrednost, ki se sklicuje na znatno vrednost finančnih instrumentov. Zato mora Komisija določiti tiste referenčne vrednosti, ki se sklicujejo na finančne instrumente nad določeno mejo in bi jih bilo treba obravnavati kot ključne referenčne vrednosti.
- (31) Ponudniki, ki ne prispevajo več podatkov, lahko ogrozijo kredibilnost ključnih referenčnih vrednosti. Za odpravo te pomanjkljivosti je zato treba vključiti pooblastilo ustreznemu pristojnemu organu, ki mora zahtevati obvezno prispevanje podatkov za izračun ključnih referenčnih vrednosti.
- (32) Da lahko uporabniki referenčnih vrednosti ustrezno izberejo referenčne vrednosti in razumejo tveganja, povezana z njimi, morajo vedeti, kaj se meri s posameznimi referenčnimi vrednostmi in katere so njihove pomanjkljivosti. Upravljavec referenčnih vrednosti bi zato moral objaviti izjavo z navedbo teh elementov in vhodne podatke, ki so se uporabili za določanje referenčne vrednosti.
- (33) Potrošniki lahko sklepajo finančne pogodbe, zlasti hipoteke in potrošniške posojilne pogodbe, ki vsebujejo sklicevanje na referenčno vrednost, vendar lahko imajo zaradi neenake pogajalske moči in uporabe običajnih pogojev omejeno izbiro glede uporabljene referenčne vrednosti. Zato je treba zagotoviti, da so za oceno ustreznosti takšne referenčne vrednosti za potrošnika še naprej odgovorni posojilodajalci ali upniki, ki so nadzorovani subjekti, ker so bolj sposobni izbrati referenčno vrednost.

Vendar Uredba ne bi smela določati obvezne ocene ustreznosti za finančne instrumente, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, saj jo že določa direktiva o trgih finančnih instrumentov.

- (34) V tej uredbi bi bilo treba upoštevati načela za finančne referenčne vrednosti, ki jih je 17. julija 2013 izdalo Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) (v nadaljnjem besedilu: načela IOSCO) in predstavljajo globalni standard v zvezi z regulativnimi zahtevami za referenčne vrednosti. Zaradi varstva vlagateljev je treba oceniti, da sta nadzor in ureditev v kateri koli tretji državi enakovredna nadzoru in ureditvi referenčnih vrednosti v Uniji, preden se lahko katera koli referenčna vrednost, ki se zagotavlja iz te tretje države, uporablja v Uniji.
- (35) Upravljavca bi moral pooblastiti in nadzirati pristojni organ države članice, v kateri ima upravljavec sedež.
- (36) V nekaterih okoliščinah lahko oseba zagotovi indeks, vendar se pri tem ne zaveda, da se ta indeks uporablja kot sklic za finančni instrument. To zlasti velja, kadar imata uporabnik in upravljavec referenčne vrednosti sedeža v različnih državah članicah. Zato morajo pristojni organi, kadar izvedo, da se referenčna vrednost uporablja v finančnem instrumentu, o tem obvestiti osrednji organ za usklajevanje, kot je ESMA, ki mora nato o tem obvestiti upravljavca.
- (37) Učinkovitost nadzora je zagotovljena na podlagi sklopa učinkovitih orodij ter pooblastil in virov pristojnih organov držav članic. V tej uredbi bi bilo zato treba zlasti določiti minimalen sklop nadzornih in preiskovalnih pooblastil, ki bi jih bilo treba v skladu z nacionalno zakonodajo podeliti pristojnim organom držav članic. Pristojni organi in ESMA morajo pri izvajanju svojih pooblastil na podlagi te uredbe ravnati objektivno in nepristransko ter morajo svoje odločitve sprejemati samostojno.
- (38) Za namene odkrivanja kršitev te uredbe morajo imeti pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo možnost dostopa do prostorov fizičnih in pravnih oseb, da lahko zasežejo dokumente. Dostop do teh prostorov je nujen, kadar obstaja utemeljen sum, da obstajajo dokumenti in drugi podatki, povezani s predmetom inšpekcijskega pregleda ali preiskave, ki so lahko pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe. Poleg tega je dostop do takih prostorov potreben, kadar: oseba ni izpolnila že predložene zahteve po informacijah ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da zahteva po informacijah, če bi bila predložena, ne bi bila izpolnjena ali da bi bili zahtevani dokumenti ali informacije odstranjeni, spremenjeni ali uničeni. Če je potrebno predhodno dovoljenje sodnega organa zadevne države članice, se v skladu z nacionalno zakonodajo takšna pooblastila dostopa do prostorov uporabijo šele po pridobitvi predhodnega dovoljenja sodnih organov.
- (39) Obstoječe evidence telefonskih pogovorov in podatkovnega prometa nadzorovanih subjektov lahko pomenijo nujen in včasih edini dokaz za odkrivanje in dokazovanje kršitev te uredbe, predvsem v zvezi z upoštevanjem zahtev glede upravljanja in kontrole. Takšni zapisi in evidence lahko pripomorejo k preverjanju identitete osebe, odgovorne za predložitev podatkov, in oseb, pristojnih za njeno odobritev, ter preverjanju, ali se zagotavlja fizično ločevanje zaposlenih. Zato bi morali pristojni organi imeti možnost, da zahtevajo obstoječe evidence telefonskih pogovorov in elektronskih komunikacij ter evidence o podatkovnem prometu, ki jih hranijo nadzorovani subjekti, kadar obstaja utemeljen sum, da so lahko takšne evidence ali zapisi, povezani z vsebino inšpekcijskega pregleda ali preiskave, pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe.

- (40) Nekatere določbe te uredbe veljajo za fizične ali pravne osebe v tretjih državah, ki lahko uporabijo referenčno vrednost ali lahko prispevajo podatke za izračun referenčne vrednosti ali so lahko kakor koli drugače vključene v postopek izračuna referenčnih vrednosti. Pristojni organi bi zato morali skleniti dogovore z nadzornimi organi v tretjih državah. ESMA bi moral usklajevati sklepanje takšnih dogovorov o sodelovanju in izmenjavo informacij, ki so pridobljene od tretjih držav, med pristojnimi organi.
- (41) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznavata Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do svobode izražanja in svobode obveščanja, svobodo gospodarske pobude, pravico do lastnine, pravico do varstva potrošnikov, pravico do učinkovitih pravnih sredstev in pravico do obrambe. Zato je treba to uredbo razlagati in uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli.
- (42) V celoti bi bilo treba upoštevati pravico zadevnih oseb do obrambe. Zlasti imajo osebe, ki so v postopku, zagotovljen dostop do ugotovitev, na podlagi katerih so pristojni organi sprejeli odločitev, in pravico, da izrazijo svoje mnenje.
- (43) Preglednost glede referenčnih vrednosti je potrebna zaradi stabilnosti finančnih trgov in varstva vlagateljev. Vsaka izmenjava ali prenos informacij med pristojnimi organi bi morala biti skladna s pravili o prenosu osebnih podatkov iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁶. Vsaka izmenjava ali prenos informacij, ki jo opravi ESMA, bi morala biti skladna s pravili o prenosu osebnih podatkov iz Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov¹⁷.
- (44) Države članice bi morale ob upoštevanju načel iz sporočila Komisije o okrepitvi sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev in pravnih aktov Unije, sprejetih na podlagi izsledkov navedenega sporočila, določiti pravila glede kazni in administrativnih ukrepov, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni in administrativni ukrepi bi morali biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.
- (45) Zato bi bilo treba določiti sklop administrativnih ukrepov, sankcij in kazni, da se zagotovi skupen pristop v državah članicah in okrepi njihov odvračilni učinek. Določiti bi bilo treba sankcije, uporabljene v posebnih primerih, in po potrebi upoštevati dejavnike, kot so povračilo morebitne ugotovljene finančne koristi, resnost kršitve in njeno trajanje, morebitne oteževalne ali blažilne dejavnike, potrebo po kaznih za odvračilni učinek in po potrebi vključiti zmanjšanje v zameno za sodelovanje s pristojnim organom. Zlasti lahko dejanski znesek administrativnih kazni, ki se uvedejo v posebnem primeru, v primeru zelo resnih kršitev doseže najvišjo raven, kot jo določa ta uredba, ali višjo raven, kot je določena v nacionalni zakonodaji, medtem ko se lahko bistveno nižje kazni od najvišje ravni uporabijo v primeru manjših kršitev ali v primeru poravnave. Pristojni organ bi moral imeti na voljo možnost, da upravljavcem ali ponudnikom referenčnih vrednosti naloži začasno prepoved opravljanja upravljavskih funkcij. Ta uredba ne bi smela omejevati možnosti držav članic, da določijo višje ravni upravnih sankcij.

¹⁶ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

¹⁷ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

- (46) Za zagotovitev, da imajo odločitve pristojnih organov odvratilni učinek na širšo javnost, jih je običajno treba objaviti. Objava odločitev je tudi pomembno orodje, s katerim pristojni organi obvestijo udeležence na trgu o tem, kakšno vedenje se šteje kot kršitev te uredbe, in spodbujajo splošno dobro vedenje med udeleženci na trgu. Če bi takšna objava lahko povzročila nesorazmerno škodo vpletenim osebam ter ogrozila stabilnost finančnih trgov ali tekočo preiskavo, bi moral pristojni organ sankcije in ukrepe objaviti anonimno ali preložiti objavo. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da sankcij ne objavijo, kadar anonimna ali zapoznala objava šteje kot nezadostna za preprečitev ogrožanja stabilnosti finančnih trgov. Pristojnim organom tudi ni treba objaviti ukrepov, ki se štejejo za manjše, če bi bila njihova objava nesorazmerna.
- (47) Ključne referenčne vrednosti lahko zadevajo ponudnike, upravljavce in uporabnike v več kot eni državi članici. Zato ima lahko prenehanje zagotavljanja referenčne vrednosti ali kateri koli drugi dogodek, ki lahko pomembno ogrozi njeno celovitost, vpliv v več kot eni državi članici, kar pomeni, da zgolj nadzor nad takšno referenčno vrednostjo, ki ga izvaja pristojni organ države članice, v kateri ima sedež, ne bo učinkovit in uspešen v smislu odprave tveganj, ki jih predstavlja ključna referenčna vrednost. Za zagotovitev učinkovite izmenjave nadzornih informacij med pristojnimi organi ter usklajitev njihovih dejavnosti in nadzornih ukrepov je treba ustanoviti kolegije pristojnih organov. Dejavnosti kolegijev bi morale prispevati k usklajeni uporabi pravil iz te uredbe in k zbliževanju nadzornih praks. Pravno zavezujoče posredovanje ESMA je ključni element za doseganje usklajenosti, doslednosti nadzora in zbliževanja nadzornih praks. Referenčne vrednosti se lahko sklicujejo na dolgotrajne finančne instrumente in finančne pogodbe. V nekaterih primerih zagotavljanje takih referenčnih vrednosti morda ne bo več dovoljeno, ko bo začela veljati ta uredba, ker imajo značilnosti, ki jih ni mogoče prilagoditi tako, da bi izpolnjevale zahteve te uredbe. Vendar lahko prepoved nadaljnjega zagotavljanja take referenčne vrednosti privede do prekinitve ali uničenja finančnih instrumentov ali finančnih pogodb, s čimer škodi vlagateljem. Zato je treba zagotoviti možnost za nadaljnje zagotavljanje takih referenčnih vrednosti v prehodnem obdobju.
- (48) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe in dodatno opredelitev tehničnih elementov predloga bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 PDEU glede opredelitve tehničnih elementov opredelitev, zahtev glede upravljanja in kontrole, ki veljajo za upravljavce in nadzorovane ponudnike, zahtev glede vhodnih podatkov in metodologije, kodeksa ravnanja, posebnih zahtev za različne vrste referenčnih vrednosti in sektorjev ter informacij, ki se predložijo v vlogah za izdajo dovoljenj upravljavcem.
- (49) Komisija bi morala sprejeti osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki jih je pripravil ESMA in določajo minimalno vsebino dogovorov o sodelovanju s pristojnimi organi držav članic, in sicer z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU in členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- (50) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede nekaterih vidikov te uredbe. Ti vidiki zadevajo ugotavljanje enakovrednosti pravnega okvira, ki velja za centralne banke in ponudnike referenčnih vrednosti iz tretjih držav, ter dejstvo, da je referenčna vrednost ključna. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega

parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011¹⁸ o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

- (51) Komisija bi morala imeti tudi pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih je pripravil ESMA ter ki določajo postopke in oblike izmenjave informacij med pristojnimi organi in ESMA, in sicer z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU in členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010. Ker države članice same ne zmorejo v zadostni meri doseči ciljev te uredbe, predvsem določitve doslednega in učinkovitega režima za odpravo pomanjkljivosti, ki jih pomenijo referenčne vrednosti, pri čemer je celovit učinek težav v zvezi z referenčnimi vrednostmi v celoti mogoče zaznati zgolj v okviru Unije, in ker je te cilje zato mogoče bolje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje zadevnih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV 1

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1 *Vsebina*

Ta uredba uvaja skupni okvir za zagotavljanje točnosti in celovitosti indeksov, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah v Uniji. Tako prispeva k ustreznemu delovanju notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke ravni varstva potrošnikov in vlagateljev.

Člen 2 *Področje uporabe*

1. Ta uredba se uporablja za zagotavljanje referenčnih vrednosti, prispevanje vhodnih podatkov za izračun referenčnih vrednosti ter uporabo referenčne vrednosti znotraj Unije.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB);
 - (b) centralne banke tretjih držav, katerih pravni okvir po ugotovitvah Komisije zagotavlja načela, standarde in postopke, enakovredne zahtevam glede točnosti, celovitosti in neodvisnosti zagotavljanja referenčnih meril, ki jih določa ta uredba.
3. Komisija pripravi seznam centralnih bank tretjih držav in odstavka 2(b).

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 38(2).

Člen 3 *Opredelitev pojmov*

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

¹⁸ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (1) „indeks“ pomeni katero koli številko:
 - (a) ki je objavljena ali je na voljo javnosti;
 - (b) ki se redno ter v celoti ali delno določa z uporabo enačbe ali katere koli druge metode izračuna ali na podlagi ocene;
 - (c) če ta določitev temelji na vrednosti enega ali več osnovnih sredstev ali cen, vključno z ocenjenimi cenami, ali drugih vrednostih;
- (2) „referenčna vrednost“ pomeni kateri koli indeks, s sklicevanjem na katerega se določi znesek, ki ga je treba plačati, na podlagi finančnega instrumenta ali finančne pogodbe ali se določi vrednost finančnega instrumenta ali indeksa, ki se uporabi za merjenje uspešnosti investicijskega sklada;
- (3) „zagotavljanje referenčne vrednosti“ pomeni:
 - (a) upravljanje ureditev za določanje referenčne vrednosti in
 - (b) zbiranje, analiziranje ali obdelavo vhodnih podatkov za namene določanja referenčne vrednosti in
 - (c) določanje referenčne vrednosti z uporabo formule ali druge metode izračuna ali z oceno vhodnih podatkov, predloženih v ta namen;
- (4) „upravljavalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki nadzira zagotavljanje referenčne vrednosti;
- (5) „uporabnik referenčne vrednosti“ pomeni katero koli osebo, ki izdaja ali poseduje finančni instrument oziroma je pogodbeni stranka v finančni pogodbi, ki se sklicuje na referenčno vrednost;
- (6) „prispevanje vhodnih podatkov“ pomeni zagotavljanje vhodnih podatkov upravljavcu ali drugi osebi za namene njihovega posredovanja upravljavcu, pri čemer se ti podatki zahtevajo v povezavi z določanjem zadevne referenčne vrednosti in se zagotavljajo za ta namen;
- (7) „ponudnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki prispeva vhodne podatke;
- (8) „nadzorovani ponudnik“ pomeni nadzorovani subjekt, ki prispeva vhodne podatke upravljavcu s sedežem v Uniji;
- (9) „predlagatelj“ pomeni fizično osebo, ki jo zaposli ponudnik za namene prispevanja vhodnih podatkov;
- (10) „vhodni podatki“ pomenijo podatke v zvezi z vrednostjo enega ali več osnovnih sredstev ali cen, vključno z ocenjenimi cenami, ali drugih vrednosti, ki jih upravljavec uporabi za določitev referenčne vrednosti;
- (11) „regulirani podatki“ pomenijo vhodne podatke, ki se zagotavljajo neposredno iz mesta trgovanja, kot je opredeljeno v točki (25) člena 2(1) [uredbe o trgih finančnih instrumentov], prek sistema odobrenih objav, kot je opredeljen v točki (18) člena 2(1) [uredbe o trgih finančnih instrumentov], prek sistema odobrenega poročanja, kot je opredeljen v točki (20) člena 2(1) [uredbe o trgih finančnih instrumentov], v skladu z zahtevami glede obveznih podatkov po trgovanju, kot je opredeljeno v točki (j) člena 37(1) Direktive 2009/72/ES¹⁹, ali prek borze zemeljskega plina iz točke (j) člena 41(1) Direktive 2009/73/ES²⁰

¹⁹ UL L 211, 14.8.2009, str. 55.

²⁰ UL L 9, 14.8.2009, str. 112.

ali prek dražbenega sistema iz člena 26 ali 30 Uredbe (EU) št. 1031/2010 Evropskega parlamenta in Sveta;

- (12) „podatki o transakciji“ pomenijo opazovane cene, stopnje, indekse ali vrednosti, ki predstavljajo transakcije med nepovezanimi nasprotnimi strankami na aktivnem trgu, za katere veljajo konkurenčni učinki ponudbe in povpraševanja;
- (13) „finančni instrument“ pomeni kateri koli instrument s seznama v oddelku C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, za katerega je bila predložena zahteva za sprejetje v trgovanje na mestu trgovanja ali s katerim se trguje na mestu trgovanja;
- (14) „nadzorovani subjekt“ pomeni naslednje subjekte:
 - (a) kreditne institucije, kot so opredeljene v točki (1) člena 3 Direktive 2013/36/EU²¹;
 - (b) investicijske družbe, kot so opredeljene v točki (1) člena 2(1) [uredbe o trgih finančnih instrumentov];
 - (c) zavarovalna podjetja, kot so opredeljena v točki (1) člena 13 Direktive 2009/138/ES²²;
 - (d) pozavarovalnice, kot so opredeljene v točki (1) člena 13 Direktive 2009/138/ES;
 - (e) kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot so opredeljeni v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES²³;
 - (f) upravitelje alternativnih investicijskih skladov, kot so opredeljeni v točki (b) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁴;
 - (g) centralne nasprotne stranke, kot so opredeljene v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵;
 - (h) repozitorije sklenjenih poslov, kot so opredeljeni v točki (2) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (i) upravljavca;
- (15) „finančna pogodba“ pomeni:
 - (a) kreditno pogodbo, kot je opredeljena v točki (c) člena 3 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁶;
 - (b) kreditno pogodbo, kot je opredeljena v točki 3 člena 3 [Direktive [2013/.../] Evropskega parlamenta in Sveta o kreditnih pogodbah v zvezi s stanovanjskimi nepremičninami];
- (16) „investicijski sklad“ pomeni AIS, kot so opredeljeni v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta, ali kolektivne

²¹ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

²² UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

²³ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

²⁴ UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

²⁵ UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

²⁶ UL L 133, 22.5.2008, str. 66.

naložbene podjeme, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2009/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta;

- (17) „uprava“ pomeni upravljavski organ, ki zajema nadzorno in vodstveno funkcijo, pri čemer je to končni organ odločanja in je pooblaščen za določitev strategije, ciljev in splošne usmeritve subjekta;
 - (18) „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki v finančnih pogodbah, zajetih v tej uredbi, deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
 - (19) „medbančna referenčna obrestna mera“ pomeni referenčno vrednost, pri kateri je osnovno sredstvo za namene točke (1)(c) tega člena stopnja, po kateri lahko banke posojajo drugim bankam ali si izposojajo od njih;
 - (20) „referenčna vrednost za primarne proizvode“ pomeni referenčno vrednost, pri kateri je osnovno sredstvo za namene točke (1)(c) tega člena blago v smislu točke (2) člena 2 Uredbe Komisije (ES) št. 1287/2006²⁷; pravice do emisij toplogrednih plinov, kot so opredeljene v točki 11 oddelka C Priloge I k [direktivi o trgih finančnih instrumentov], se za namene te uredbe ne štejejo za primarne proizvode;
 - (21) „ključna referenčna vrednost“ pomeni referenčno vrednost, pri kateri je večina ponudnikov, ki prispevajo podatke za njihov izračun, nadzorovanih subjektov in ki se sklicujejo na finančne instrumente s hipotetično vrednostjo vsaj 500 milijard EUR;
 - (22) „s sedežem“ pomeni v zvezi s pravno osebo, državo članico ali tretjo državo, v kateri se nahaja registrirani sedež ali drug uradni naslov te osebe, v zvezi s fizično osebo pa državo članico ali tretjo državo, v kateri je ta oseba rezident za davčne namene.
2. Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37, da določi nadaljnje tehnične elemente opredelitev iz odstavka 1, zlasti določitve, kaj pomeni dajanje na voljo javnosti za namene opredelitve indeksa, ter za upoštevanje razvoja trga ali tehnološkega razvoja.
- Kadar je primerno, Komisija upošteva mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

Člen 4

Izključitev upravljavcev, ki niso seznanjeni z uporabo svojih referenčnih vrednosti, in upravljavcev, ki uporabe ne dovolijo

- 1. Ta uredba se ne uporablja za upravljavce v zvezi z referenčno vrednostjo, ki jo ta zagotovi, kadar ta upravitelj ni seznanjen in razumno ni mogel biti seznanjen, da se referenčna vrednost uporablja za namene iz točke (2) člena 3(1).
- 2. Kar zadeva to referenčno vrednost, se ta uredba ne uporablja za upravljavce referenčnih vrednosti iz člena 25(3).

²⁷ UL L 241, 2.9.2006, str. 1.

NASLOV II

CELOVITOST IN ZANESLJIVOST REFERENČNIH VREDNOSTI

Poglavje 1

Upravljanje in kontrola upravljavcev

Člen 5

Zahteve glede upravljanja

1. Za upravljavca veljajo naslednje zahteve glede upravljanja:
 - (a) upravljavec mora imeti zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi vlogami in odgovornostmi za vse osebe, ki sodelujejo pri zagotavljanju referenčne vrednosti.

Upravljavec sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da na zagotavljanje referenčne vrednosti ne vplivajo nobena obstoječa ali potencialna navzkrižja interesov ter da se diskrecijska pravica ali presoja pri postopku izračuna referenčne vrednosti, kadar se ta zahteva, izvaja neodvisno in pošteno („upravljanje in navzkrižje interesov“);
 - (b) upravljavec uvede funkcijo nadzora, da zagotovi nadzor vseh vidikov zagotavljanja svojih referenčnih vrednosti („nadzor“);
 - (c) upravljavec vzpostavi okvir kontrol, ki zagotavlja, da se referenčna vrednost zagotavlja in objavlja ali da na voljo v skladu s to uredbo („kontrola“);
 - (d) upravljavec vzpostavi okvir odgovornosti, ki obsega evidentiranje, revidiranje in pregledovanje ter pritožne postopke in hkrati zagotavlja dokaze o skladnosti z zahtevami te uredbe („odgovornost“).
2. Upravljavec upošteva zahteve glede upravljanja in kontrole iz oddelka A Priloge 1.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37, v katerih nadalje opredeli zahteve glede upravljanja in kontrol v skladu z oddelkom A Priloge 1. Komisija upošteva naslednje:
 - (a) razvoj referenčnih vrednosti in finančnih trgov glede na mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z zahtevami glede upravljanja referenčnih vrednosti;
 - (b) posebne značilnosti različnih vrst referenčnih vrednosti in upravljavcev;
 - (c) obstoječa ali možna navzkrižja interesov pri zagotavljanju referenčnih vrednosti, ranljivost referenčnih vrednosti za manipulacije ter pomen referenčnih vrednosti za finančno stabilnost, trge in vlagatelje.

Člen 6

Zunanje izvajanje

1. Upravljavci funkcij zagotavljanja referenčne vrednosti ne oddajo v zunanje izvajanje tako, da bi bila pri tem pomembno ovirana kontrola zagotavljanja referenčne vrednosti, ki jo izvaja upravljavec, ali sposobnost ustreznega pristojnega organa za nadziranje referenčne vrednosti.

2. V primeru zunanjega izvajanja upravljavec zagotovi izpolnjevanje zahtev glede zunanjega izvajanja iz oddelka B Priloge 1.
3. Če upravljavec funkcije ali ustrezne storitve in dejavnosti v zvezi z zagotavljanjem referenčne vrednosti odda v zunanje izvajanje ponudniku storitev, je še vedno v celoti odgovoren za izvajanje vseh svojih obveznosti na podlagi te uredbe.

Poglavje 2

Vhodni podatki in metodologija ter poročanje o kršitvah

Člen 7

Vhodni podatki in metodologija

1. Za zagotavljanje referenčne vrednosti veljajo naslednje zahteve glede njegovih vhodnih podatkov in metodologije:
 - (a) vhodni podatki morajo biti zadostni, da lahko točno in zanesljivo predstavljajo tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo („zadostni in točni podatki“).

Vhodni podatki so podatki o transakciji. Če dostopni podatki o transakciji ne zadoščajo za točen in zanesljiv prikaz tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo, se lahko uporabljajo tudi vhodni podatki, ki niso podatki o transakciji, če je take podatke mogoče preveriti;
 - (b) upravljavec pridobi vhodne podatke od zanesljive in reprezentativne skupine ali vzorca ponudnikov za zagotovitev, da je referenčna vrednost, ki temelji na teh podatkih, zanesljiva ter predstavlja tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo („reprezentativni ponudniki“);
 - (c) kadar vhodni podatki za referenčno vrednost niso podatki o transakciji in je ponudnik stranka pri več kot 50 % vrednosti transakcij na trgu, ki naj bi se merile z referenčno vrednostjo, upravljavec preveri, ali vhodni podatki predstavljajo trg, za katerega veljajo konkurenčni učinki ponudbe in povpraševanja. Če upravljavec ugotovi, da vhodni podatki ne predstavljajo trga, za katerega veljajo konkurenčni učinki ponudbe in povpraševanja, spremeni vhodne podatke, ponudnike ali metodologijo za zagotovitev, da vhodni podatki predstavljajo trg, za katerega veljajo konkurenčni učinki ponudbe in povpraševanja, ali prenehajo zagotavljati to referenčno vrednost („vpliv na trg“);
 - (d) upravljavec pri določanju referenčne vrednosti uporablja metodologijo, ki je trdna in zanesljiva ter ima jasna pravila, ki določajo, kako in kdaj se lahko pri določanju referenčne vrednosti izvaja diskrecijska pravica („trdna in zanesljiva metodologija“);
 - (e) upravljavec podatke in metodologijo referenčne vrednosti razvije, upravlja in uporablja pregledno („preglednost“).
2. Upravljavec upošteva zahteve glede vhodnih podatkov in metodologije iz oddelka C Priloge I.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 v zvezi z ukrepi za podrobnejšo opredelitev kontrol vhodnih podatkov, okoliščin, v

katerih podatki o transakciji morda ne bodo zadoščali, in kako je to mogoče pokazati nadzornikom, ter zahtev za razvoj metodologij. Komisija upošteva naslednje:

- (a) razvoj referenčnih vrednosti in finančnih trgov glede na mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi;
- (b) posebne značilnosti različnih referenčnih vrednosti in vrste referenčnih vrednosti ter
- (c) ranljivost referenčnih vrednosti za manipulacije ob upoštevanju uporabljenih metodologij in vhodnih podatkov.

Člen 8

Poročanje o kršitvah

1. Upravljavce zagotovi, da so na voljo ustrezni sistemi in učinkovita kontrola za zagotovitev celovitosti vhodnih podatkov za namene odstavka 2.
2. Upravljavce spremlja vhodne podatke in ponudnike, da lahko ugotovi kršitve [uredbe o zlorabi trga] ter vsako ravnanje, pri katerem bi lahko šlo za manipulacije ali poskus manipulacije referenčne vrednosti, ter obvesti ustrezen pristojni organ v skladu s členom 11(2) [uredbe o zlorabi trga] in zagotovi vse potrebne informacije, kadar sumi, da je v zvezi z referenčno vrednostjo prišlo do:
 - (a) bistvene kršitve [uredbe o zlorabi trga];
 - (b) ravnanja, pri katerem bi lahko šlo za manipulacijo ali poskus manipulacije referenčne vrednosti, ali
 - (c) tajnega dogovora o manipulaciji ali poskusu manipulacije referenčne vrednosti.
3. Upravljavce za vodilne delavce, zaposlene in druge fizične osebe, katerih storitve so mu na voljo ali so pod njegovim nadzorom, uvede postopke za interno poročanje o kršitvah te uredbe prek posebnega samostojnega kanala.

Poglavje 3

Kodeks ravnanja in zahteve, ki veljajo za ponudnike

Člen 9

Kodeks ravnanja

1. Upravljavce sprejme kodeks ravnanja za vsako referenčno vrednost z jasno navedbo odgovornosti in obveznosti upravljavca in ponudnikov glede zagotavljanja referenčne vrednosti, kar vključuje jasen opis vhodnih podatkov, ki jih je treba zagotoviti, in najmanj elemente iz oddelka D Priloge I.
2. Kodeks ravnanja podpišejo upravljavce in ponudniki ter je pravno zavezujoč za vse podpisnike.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 glede ukrepov za dodatno podrobno opredelitev pogojev kodeksa ravnanja iz oddelka D Priloge I za različne vrste referenčnih vrednosti ter za upoštevanje razvoja referenčnih vrednosti in finančnih trgov.

Komisija upošteva različne značilnosti referenčnih vrednosti in ponudnikov, predvsem v smislu razlik pri vhodnih podatkih in metodologijah, tveganja za manipulacijo vhodnih podatkov in mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

Člen 10
Regulirani podatki

1. Kadar so vhodni podatki, ki se prispevajo za izračun referenčne vrednosti, regulirani podatki, se člen 7(1)(b), člena 8(1) in 8(2) ter člen 9 ne uporabljajo.
2. Upravljavce sklene sporazum s ponudnikom reguliranih podatkov, ki za ponudnika jasno določa referenčne vrednosti, ki jih upravljavce določa z reguliranimi podatki, in zagotavlja upoštevanje te uredbe.

Člen 11
Upravljanje in kontrola

1. Za nadzorovanega ponudnika veljata naslednji zahtevi glede upravljanja in kontrole:
 - (a) nadzorovani ponudnik zagotovi, da na zagotavljanje vhodnih podatkov ne vplivajo nobena obstoječa ali potencialna navzkrižja interesov ter da se diskrecijska pravica, kadar je zahtevana, izvaja neodvisno in pošteno na podlagi ustreznih informacij v skladu s kodeksom ravnanja („navzkrižja interesov“);
 - (b) nadzorovani ponudnik uvede okvir kontrole, s katerim se zagotovijo celovitost, točnost in zanesljivost vhodnih podatkov ter skladnost vhodnih podatkov z določbami te uredbe in kodeksa ravnanja („ustrezna kontrola“).
2. Nadzorovani ponudnik upošteva zahteve glede sistemov in kontrol iz oddelka E Priloge I.
3. Nadzorovani ponudnik v celoti sodeluje z upravljavcem in ustreznim pristojnim organom pri reviziji in nadzoru zagotavljanja referenčne vrednosti ter daje na voljo vse informacije in zapise, ki jih hrani v skladu z oddelkom E Priloge 1.
4. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 glede ukrepov za podrobno opredelitev zahtev glede sistemov in kontrol iz oddelka E Priloge I za različne vrste referenčnih vrednosti.

Komisija upošteva različne značilnosti referenčnih vrednosti in nadzorovanih ponudnikov, predvsem v smislu razlik pri zagotovljenih vhodnih podatkih in uporabljenih metodologijah, tveganja manipulacije vhodnih podatkov in naravo dejavnosti, ki jih izvajajo nadzorovani ponudniki, ter razvoj referenčnih vrednosti in finančnih trgov glede na mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

NASLOV III

SEKTORSKE ZAHTEVE IN KLJUČNE REFERENČNE VREDNOSTI

Poglavje 1 **Sektorji referenčnih vrednosti**

Člen 12
Posebne zahteve za različne vrste referenčnih vrednosti in sektorjev

1. Poleg zahtev iz naslova II se za medbančne referenčne obrestne mere uporabljajo tudi posebne zahteve iz Priloge II.

2. Poleg zahtev iz naslova II se za referenčne vrednosti za primarne proizvode uporabljajo tudi posebne zahteve iz Priloge III.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 39 za opredelitev ali prilagoditev naslednjih elementov prilog II in III glede na razvoj trga in tehnološki razvoj ter mednarodni razvoj:
 - (a) obdobje, po katerem se objavijo vhodni podatki (točka 6 Priloge II);
 - (b) postopki za izvolitev in imenovanje ter odgovornosti nadzornega odbora (točke 8, 9 in 10 Priloge II);
 - (c) pogostost revizij (točka 12 Priloge II);
 - (d) postopki, s katerimi se zagotovijo vhodni podatki, ki se opredelijo v kodeksu ravnanja (točka 13 Priloge II);
 - (e) sistemi in kontrole ponudnika (točka 16 Priloge II);
 - (f) zapisi, ki jih mora hraniti ponudnik, in medij, na katerem se hranijo (točki 17 in 18 Priloge II);
 - (g) ugotovitve, ki jih ponudnik v skladu s funkcijo zagotavljanja skladnosti sporoča vodstvu (točka 19 Priloge II);
 - (h) pogostost notranjih pregledov vhodnih podatkov in postopkov (točka 20 Priloge II);
 - (i) pogostost zunanjih pregledov vhodnih podatkov ponudnika (točka 21 Priloge II);
 - (j) merila in postopki za določitev referenčne vrednosti (točka 1(a) Priloge III);
 - (k) elementi, ki se vključijo v metodologijo in opis metodologije (točki 1 in 2 Priloge III);
 - (l) zahteve upravljavca v zvezi s kakovostjo in celovitostjo izračuna referenčne vrednosti ter vsebino opisa, priloženega vsakemu izračunu (točki 5 in 6 Priloge III).

Poglavje 2

Ključne referenčne vrednosti

Člen 13

Ključne referenčne vrednosti

1. Komisija sprejme seznam referenčnih vrednosti v Uniji, ki so ključne referenčne vrednosti, v skladu z opredelitvijo iz člena 3(21).

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 38(2).
2. Upravljavca ključne referenčne vrednosti v petih delovnih dneh od začetka veljavnosti odločitve, ki zajema seznam ključnih referenčnih vrednosti iz odstavka 1 tega člena, ustreznemu pristojnemu organu pošlje kodeks ravnanja. Ustrezen pristojni organ v 30 dneh preveri, ali je vsebina kodeksa ravnanja skladna z zahtevami te uredbe. Kadar ustrezen pristojni organ odkrije elemente, ki niso skladni z zahtevami te uredbe, o tem obvesti upravljavca. Upravljavca v 30 dneh po takšni zahtevi kodeks ravnanja prilagodi tako, da je skladen z zahtevami te uredbe.

Člen 14
Obvezno prispevanje

1. Če ponudniki, pri čemer je zajetih vsaj 20 % ponudnikov, prenehajo prispevati podatke za izračun ključnih referenčnih vrednosti ali je na voljo dovolj dokazov, da bi lahko vsaj 20 % ponudnikov v katerem koli letu prenehalo prispevati podatke, je pristojni organ upravljavca ključne referenčne vrednosti pooblaščen, da:
 - (a) zahteva, da nadzorovani subjekti, izbrani v skladu z odstavkom 2, prispevajo vhodne podatke upravljavcu v skladu z metodologijo, kodeksom ravnanja ali drugimi pravili;
 - (b) določi način in čas, v katerem se prispevajo morebitni vhodni podatki, in
 - (c) spremeni kodeks ravnanja, metodologijo ali druga pravila ključne referenčne vrednosti.
2. V primeru ključne referenčne vrednosti pristojni organi upravljavca določijo nadzorovane subjekte, od katerih se zahteva, da prispevajo podatke v skladu z odstavkom 1, na podlagi naslednjih meril:
 - (a) obseg dejanske in morebitne udeležbe nadzorovanega subjekta na trgu, ki naj bi se merila z referenčno vrednostjo;
 - (b) strokovno znanje in sposobnost nadzorovanega subjekta, da zagotovi vhodne podatke zahtevane kakovosti.
3. Pristojni organ nadzorovanega ponudnika, od katerega se zahteva prispevanje podatkov za izračun referenčne vrednosti na podlagi ukrepov, sprejetih v skladu s točkama (a) in (b) odstavka 1, pristojnemu organu upravljavca pomaga pri izvrševanju takšnih ukrepov.
4. Pristojni organ upravljavca pregleda vsak ukrep, sprejet v skladu z odstavkom 1, eno leto po njegovem sprejetju. Ukrep prekliče, če:
 - (a) presodi, da obstaja verjetnost, da bodo ponudniki še naprej prispevali vhodne podatke vsaj 1 leto, v primeru da bi bilo pooblastilo preklicano, kar se dokaže najmanj s:
 - (1) pisno zavezo ponudnikov upravljavcu in pristojnemu organu, da bodo še naprej prispevali vhodne podatke za izračun ključne referenčne vrednosti vsaj eno leto, če bi bilo pooblastilo obveznega sodelovanja preklicano,
 - (2) pisnim poročilom upravljavca pristojnemu organu, ki bi potrdilo njegovo oceno, da je mogoče zagotoviti nadaljnji obstoj ključne referenčne vrednosti, potem ko bi bilo obvezno sodelovanje preklicano;
 - (b) presodi, da je na voljo sprejemljiva nadomestna referenčna vrednost in da lahko uporabniki ključne referenčne vrednosti to nadomestno referenčno vrednost začnejo uporabljati z minimalnimi stroški, kar se dokaže najmanj s pisnim poročilom upravljavca, v katerem so natančno opredeljeni načini prehoda na nadomestno referenčno vrednost ter sposobnost in stroški, ki jih imajo uporabniki zaradi prehoda na to referenčno vrednost.
5. Če kateri koli ponudnik krši zahteve iz odstavka 1 tega člena, upravljavec o tem obvesti ustrezní pristojni organ, takoj ko je to tehnično mogoče.

NASLOV IV

PREGLEDNOST IN VARSTVO POTROŠNIKOV

Člen 15

Izjava o referenčni vrednosti

1. Upravljavec za vsako referenčno vrednost objavi izjavo o referenčni vrednosti, ki:
 - (a) jasno in nedvoumno določa tržno ali gospodarsko stanje, ki se meri z referenčno vrednostjo, in okoliščine, v katerih lahko takšno merjenje postane nezanesljivo;
 - (b) opisuje ali navaja namene, za katere je primerno uporabiti referenčno vrednost, in okoliščine, v katerih lahko referenčna vrednost postane neustrezna za te namene;
 - (c) določa tehnične specifikacije, v katerih so jasno in nedvoumno navedeni elementi izračuna, v zvezi s katerimi se lahko izvaja diskrecijska pravica, merila, ki se uporabljajo za izvajanje takšne diskrecijske pravice, in subjekti, ki jo izvajajo, ter kako je mogoče takšno diskrecijsko pravico pozneje ovrednotiti;
 - (d) opozarja na možnost, da lahko nekateri dejavniki, vključno z zunanjimi dejavniki, nad katerimi upravljavec nima kontrole, zahtevajo spremembe referenčne vrednosti ali njeno prenehanje, in
 - (e) svetuje, da morajo biti vse finančne pogodbe ali drugi finančni instrumenti, ki vsebujejo sklicevanje na referenčno vrednost, odporni na spremembe referenčne vrednosti ali njeno ukinitve ali kako drugače obravnavati to možnost.
2. Da se zagotovi skladnost z odstavkom 1, upravljavec upošteva podrobne zahteve iz oddelka F Priloge 1.

Člen 16

Preglednost vhodnih podatkov

1. Upravljavec objavi vhodne podatke, ki se uporabijo pri določanju referenčne vrednosti, takoj po objavi referenčne vrednosti, razen če bi imela objava resne negativne posledice za ponudnike ali bi negativno vplivala na zanesljivost ali celovitost referenčne vrednosti. V takšnih primerih se lahko objava odloži za obdobje, v katerem se bistveno ublažijo te posledice. Morebitni osebni podatki, ki so del vhodnih podatkov, se ne objavijo.
2. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 glede ukrepov za nadaljnjo določitev informacij, ki se razkrijejo v skladu z odstavkom 1, načinov objave in okoliščin, v katerih se lahko objava odloži, ter sredstev, prek katerih se predložijo.

Člen 17

Prenehanje referenčne vrednosti

1. Upravljavec objavi postopek glede ukrepov, ki jih mora sprejeti v primeru spremembe ali ukinitve referenčne vrednosti.
2. Nadzorovani subjekti, ki izdajajo ali imajo v lasti finančne instrumente ali so stranke v finančnih pogodbah, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, pripravijo zanesljive

pisne načrte ukrepov, ki bi jih sprejeli, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali se ne bi več pripravljala. Na zahtevo nadzorovani subjekti te načrte predložijo ustreznemu pristojnemu organu.

Člen 18 *Ocena ustreznosti*

1. Kadar namerava nadzorovan subjekt skleniti finančno pogodbo s potrošnikom, ta nadzorovani subjekt najprej pridobi potrebne informacije o znanju in izkušnjah potrošnika glede referenčne vrednosti, njegovem finančnem položaju in njegovih ciljih glede zadevne finančne pogodbe ter izjavo o referenčni vrednosti, izdano v skladu s členom 15, in oceni, ali je zanj primerno, da finančna pogodba vsebuje sklicevanje na zadevno referenčno vrednost.
2. Če nadzorovani subjekt na podlagi ocene iz odstavka 1 meni, da referenčna vrednost za potrošnika ni ustrežna, o tem pisno obvesti potrošnika in navede razloge.

NASLOV V **UPORABA REFERENČNIH VREDNOSTI, KI JIH DOLOČIJO** **POOBlašČENI UPRAVLJAVCI ALI UPRAVLJAVCI IZ TRETJIH** **DRŽAV**

Člen 19 *Uporaba zanesljivih referenčnih meril*

Nadzorovani subjekt lahko uporablja referenčno vrednost v Uniji za sklicevanje v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi ali za merjenje uspešnosti investicijskega sklada, če jo zagotavlja upravljavec, pooblaščen v skladu s členom 23, ali upravljavec s sedežem v tretji državi, ki je registriran v skladu s členom 21.

Člen 20 *Enakovrednost*

1. Referenčne vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, lahko uporabijo nadzorovani subjekti v Uniji, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) Komisija je sprejela odločitev o enakovrednosti v skladu z odstavkom 2, s čimer pravni okvir in nadzorno prakso zadevne tretje države priznava za enakovredna zahtevam te uredbe;
 - (b) upravljavec je pooblaščen ali registriran v tej tretji državi ter zanj velja nadzor v zadevni tretji državi;
 - (c) je upravljavec ESMA obvestil, da se strinja, da nadzorovani subjekti v Uniji uporabijo dejansko ali možno referenčno vrednost, ter mu sporočil seznam referenčnih vrednosti, ki se lahko uporabljajo v Uniji, in kateri pristojni organ je odgovoren za njegov nadzor v tretji državi;
 - (d) upravljavec je ustrezno registriran v skladu s členom 21 in
 - (e) vzpostavljeni so sporazumi o sodelovanju iz odstavka 3 tega člena.
2. Komisija lahko sprejme odločitev, ki določa, da je s pravnim okvirom in nadzorno prakso tretje države zagotovljeno, da:

- (a) upravljalci, ki imajo dovoljenje ali so registrirani v tej tretji državi, izpolnjujejo zavezujoče zahteve, ki so enakovredne zahtevam iz te uredbe, pri čemer se zlasti upošteva, ali pravni in nadzorni okvir tretje države zagotavlja skladnost z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih, ki so bila objavljena 17. julija 2013, in
- (b) zavezujoče zahteve so predmet stalnega učinkovitega nadzora izvrševanja v tej tretji državi.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 38(2).

3. ESMA sklene dogovore o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni okviri in nadzorne prakse so priznani kot enakovredni v skladu z odstavkom 2. Takšni dogovori določajo vsaj:
 - (a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in pristojnimi organi zadevnih tretjih držav, vključno z dostopom do vseh informacij o upravljavcu, pooblaščenem v tej tretji državi, ki ga zahteva ESMA;
 - (b) mehanizem za takojšnje obveščanje ESMA, kadar pristojni organ tretje države meni, da upravljavec, pooblaščen v tej tretji državi, ki ga nadzoruje, krši pogoje iz dovoljenja ali druge nacionalne zakonodaje;
 - (c) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, vključno z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem.
4. ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za določitev minimalne vsebine sporazumov o sodelovanju iz odstavka 3 za zagotovitev, da lahko pristojni organi in ESMA izvajajo vsa svoja pooblastila za nadzor na podlagi te uredbe.

ESMA predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do [XXX].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 21

Registracija

1. ESMA registrira upravljalce, od katerih je prejel obvestilo o soglasju iz člena 20(1)(c). Register je javno dostopen na spletnem mestu ESMA in vsebuje informacije o referenčnih vrednostih, ki jih lahko zagotavljajo ustrezni upravljalci, ter o pristojnem organu, odgovornem za njihov nadzor v tretji državi.
2. ESMA prekliče registracijo upravljavca iz odstavka 1 v registru iz odstavka 1, če:
 - (a) ima ESMA dobro utemeljene razloge na podlagi dokumentiranih dokazov, da upravljavec ravna na način, ki jasno škoduje interesom uporabnikov referenčnih vrednosti ali pravilnemu delovanju trgov, ali
 - (b) ima ESMA dobro utemeljene razloge na podlagi dokumentiranih dokazov, da je upravljavec resno kršil nacionalno zakonodajo ali druge določbe, ki veljajo zanj v tretji državi ter na podlagi katerih je Komisija sprejela odločitev v skladu s členom 20(2).
3. ESMA sprejme odločitev iz odstavka 2 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ESMA zadevo predloži pristojnemu organu tretje države, ta pa ne sprejme ustreznih ukrepov, potrebnih za varstvo vlagateljev in ustrezno delovanje trgov v Uniji, ali ne dokaže, da zadevni upravljavec izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanj v tretji državi;
 - (b) ESMA najmanj 30 dni pred preklicem pristojnemu organu tretje države sporoči, da namerava preklicati registracijo upravljavca.
4. ESMA druge pristojne organe takoj obvesti o vseh ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 2, in svojo odločitev objavi na svojem spletnem mestu.

NASLOV VI

POSTOPEK IZDAJE DOVOLJENJ UPRAVLJAVCEM IN NADZOR NAD NJIMI

Poglavje 1

Izdaja dovoljenj

Člen 22

Zahteva za izdajo dovoljenja

1. Upravljavec predloži zahtevo za izdajo dovoljenja za zagotavljanje referenčnih vrednosti, če zagotavlja indekse, ki se uporabljajo za sklicevanje ali so namenjeni uporabi za sklicevanje v finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskega sklada.
2. Pooblaščen upravljavec vedno deluje v skladu s pogoji za izdajo dovoljenja in uradno obvesti pristojni organ o vseh pomembnih spremembah pogojev za začetno dovoljenje.

Člen 23

Vloga za dovoljenje

1. Upravljavec vlogo za dovoljenje predloži pristojnemu organu države članice, v kateri ima sedež.
2. Vloga za dovoljenje v skladu z odstavkom 1 se predloži:
 - (a) v 30 delovnih dneh po sklenitvi sporazuma z nadzorovanim subjektom o uporabi indeksa, ki ga ta upravljavec zagotovi za sklicevanje v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi ali za merjenje uspešnosti investicijskega sklada;
 - (b) v 30 delovnih dneh po soglasju upravljavca v skladu s členom 25(2) o sklicevanju na indeks v finančnem instrumentu iz člena 25(1).
3. Upravljavec, ki predloži vlogo, zagotovi vse potrebne informacije, da pristojnemu organu dokaže, da je upravljavec, ki predloži vlogo, v času izdaje dovoljenja uredil vse potrebno za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.
4. Ustrezni pristojni organ v 15 delovnih dneh od prejetja vloge oceni, ali je vloga popolna, in o tem uradno obvesti vlagatelja vloge. Če je vloga nepopolna, vlagatelj predloži dodatne informacije, ki jih zahteva ustrezni pristojni organ.
5. Ustrezni pristojni organ v 45 delovnih dneh od prejetja popolne vloge pregleda vlogo in sprejme odločitev o izdaji ali zavrnitvi dovoljenja za upravljavca, ki predloži

vlogo. Pristojni organ v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve o izdaji ali zavrnitvi dovoljenja o tem uradno obvesti zadevnega upravljavca. Če pristojni organ izdajo dovoljenja za upravljavca, ki predloži vlogo, zavrne, pri tem navede razloge za svojo odločitev.

6. Pristojni organ uradno obvesti ESMA o vsaki odločitvi o izdaji dovoljenja upravljavcu, ki je predložil vlogo, ali o zavrnitvi dovoljenja, ESMA pa objavi seznam pooblaščenih upravljavcev v skladu s to uredbo. Ta seznam se posodobi v 7 delovnih dneh po vsakem obvestilu iz tega odstavka.
7. Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 39 glede ukrepov za nadaljnjo opredelitev informacij, ki jih je treba zagotoviti v okviru vloge za dovoljenje, pri čemer se upoštevajo načelo sorazmernosti in stroški za upravljavce ter pristojne organe.

Člen 24

Dokončen ali začasen odvzem dovoljenja

1. Pristojni organ upravljavcu dokončno ali začasno odvzame dovoljenje, če:
 - (a) se upravljavec izrecno odpove dovoljenju ali če v zadnjih dvanajstih mesecih ni zagotovil nobenih referenčnih vrednosti;
 - (b) upravljavec pridobi dovoljenje z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;
 - (c) upravljavec ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi mu je bilo izdano dovoljenje, ali
 - (d) je resno ali večkrat kršil določbe te uredbe.
2. Pristojni organ o svoji odločitvi uradno obvesti ESMA v petih delovnih dneh.

Poglavje 2

Uradno obveščanje o referenčnih vrednostih

Člen 25

Uradno obvestilo ESMA o uporabi indeksa v finančnem instrumentu

1. Kadar pristojni organ izve, da se indeks uporablja za sklicevanje v finančnem instrumentu ali da je bila predložena zahteva za sprejetje v trgovanje na mestu trgovanja, ki ga nadzira zadevni pristojni organ glede finančnega instrumenta, ki se sklicuje na indeks, zadevni pristojni organ o tem uradno obvesti ESMA v 10 delovnih dneh.
2. ESMA v 10 delovnih dneh od morebitnega uradnega obvestila uradno obvesti zadevnega upravljavca referenčne vrednosti, pri čemer navede vse podrobnosti glede njene uporabe in od upravljavca zahteva, da v 10 delovnih dneh potrdi, da se strinja z uporabo referenčne vrednosti.
3. Brez poseganja v člen 30 [uredbe o trgih finančnih instrumentov], kadar upravljavec ESMA ne potrdi svojega soglasja v roku iz odstavka 2, ESMA o tem uradno obvesti ustreznemu pristojni organ, ki zahteva, da mesto trgovanja iz kotacije umakne finančni instrument ali zavrne njegov sprejem v trgovanje v 10 delovnih dneh.
4. ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam vseh uradnih obvestil iz odstavkov 1, 2 in 3.

ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev postopkov in obrazcev za izmenjavo informacij iz odstavkov 1 in 2.

ESMA predloži osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvih pododstavkov Komisiji najpozneje [XXXX].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe št. 1095/2010.

Poglavje 3

Sodelovanje pri nadzoru

Člen 26

Prenos nalog med pristojnimi organi

1. V skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1095/2010 lahko pristojni organ prenese svoje naloge v skladu s to uredbo na pristojni organ druge države članice. Prenos nalog ne vpliva na odgovornost pristojnega organa, ki naloge prenese, pri čemer pristojni organi uradno obvestijo ESMA o kakršnem koli predlaganem prenosu 60 dni pred začetkom veljavnosti takega prenosa.
2. Pristojni organ lahko v skladu s to uredbo na ESMA prenese nekatere svoje naloge, če ta s tem soglaša. Prenos nalog ne vpliva na odgovornost pristojnega organa, ki je naloge prenesel.
3. ESMA uradno obvesti države članice o predlaganem prenosu v sedmih dneh. ESMA objavi podrobnosti o kakršnem koli dogovorjenem prenosu v petih delovnih dneh po uradnem obvestilu.

Člen 27

Razkrivanje informacij, ki jih predložijo druge države članice

1. Pristojni organ lahko razkrije informacije, ki jih je prejel od drugega pristojnega organa, le, če:
 - (a) je pridobil pisno soglasje tega pristojnega organa in se informacija razkrije zgolj za namene, za katere je ta pristojni organ dal svoje soglasje, ali
 - (b) če je takšno razkritje potrebno zaradi pravnih postopkov.

Člen 28

Sodelovanje v primeru zahteve v zvezi z inšpekcijskimi pregledi ali preiskavami na kraju samem

1. Ustrezen pristojni organ lahko zahteva pomoč drugega pristojnega organa v zvezi z inšpekcijskimi pregledi ali preiskavami na kraju samem.
2. Pristojni organ, ki je vložil zahtevo iz odstavka 1, o tem obvesti ESMA. V primeru preiskave ali inšpekcijskega pregleda s čezmejnimi učinki lahko pristojni organi ESMA pozovejo, naj usklajuje inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem.
3. Kadar pristojni organ prejme zahtevo od drugega pristojnega organa za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem, lahko:
 - (a) sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;

- (b) pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, omogoči, da sodeluje v inšpekcijskem pregledu ali preiskavi na kraju samem;
- (c) imenuje revizorje ali strokovnjake za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem.

Poglavje 4 **Vloga pristojnih organov**

Člen 29 *Pristojni organi*

1. Za upravljavce in nadzorovane ponudnike vsaka država članica imenuje ustrezen pristojni organ, odgovoren za opravljanje nalog na podlagi te uredbe, ter o tem obvesti Komisijo in ESMA.
2. Kadar država članica imenuje več pristojnih organov, pri tem jasno določi vloge posameznega organa in imenuje organ, ki je odgovoren za usklajevanje sodelovanja in izmenjavo informacij s Komisijo, ESMA in pristojnimi organi drugih držav članic.
3. ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam pristojnih organov, imenovanih v skladu z odstavkom 1.

Člen 30 *Pooblastila pristojnih organov*

1. Da lahko izpolnjujejo svoje naloge iz te uredbe, imajo pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo vsaj naslednja nadzorna in preiskovalna pooblastila:
 - (a) imajo dostop do vseh dokumentov in drugih podatkov v kakršni koli obliki ter prejmejo ali si priskrbijo njihov izvod;
 - (b) zahtevajo informacije od katere koli osebe, vključno od oseb, ki so se naknadno pridružile prenosu naročil ali izvajanju zadevnih transakcij, ter od njihovih naročnikov, če je to potrebno, pa lahko te osebe tudi povabijo na zaslišanje in jih zaslišijo, da bi pridobili informacije;
 - (c) v zvezi z referenčnimi vrednostmi, katerih vhodni podatki so primarni proizvodi, lahko zahtevajo informacije od udeležencev na povezanih promptnih trgih v skladu s standardiziranimi oblikami, pridobivajo poročila o poslih in imajo neposreden dostop do sistemov trgovanja;
 - (d) opravijo inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem, na krajih, ki niso zasebna prebivališča fizičnih oseb;
 - (e) vstopajo v prostore fizičnih in pravnih oseb, da bi zasegli dokumente in druge podatke v kakršni koli obliki, kadar obstaja utemeljen sum, da so lahko dokumenti in drugi podatki, povezani s predmetom inšpekcijskega pregleda ali preiskave, pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe. Kadar je potrebno predhodno dovoljenje zadevnega sodnega organa države članice, se v skladu z nacionalno zakonodajo ta pooblastila uporabijo šele po pridobitvi predhodnega dovoljenja;
 - (f) zahtevajo obstoječe evidence telefonskih pogovorov, elektronskih komunikacij ali druge evidence o podatkovnem prometu, ki jih hranijo nadzorovani subjekti;

- (g) zahtevajo zamrznitev ali zaseg premoženja ali oboje;
 - (h) odložijo trgovanje z zadevnim finančnim instrumentom, ki se sklicuje na referenčno vrednost;
 - (i) zahtevajo začasno prenehanje vsakršnega ravnanja, ki je po mnenju pristojnega organa v nasprotju s to uredbo;
 - (j) izrečejo začasno prepoved opravljanja poklicne dejavnosti;
 - (k) sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da je javnost pravilno obveščena o zagotavljanju referenčne vrednosti, vključno z zahtevo, da oseba, ki je objavila ali razširila podatke o referenčni vrednosti, objavi popravljeno izjavo o preteklih prispevkih k referenčni vrednosti ali številčne podatke o referenčni vrednosti.
2. Pristojni organi izvajajo funkcije in pooblastila iz odstavka 1 na katerega koli od naslednjih načinov:
- (a) neposredno;
 - (b) v sodelovanju z drugimi organi ali tržnimi podjetji;
 - (c) na lastno odgovornost s prenosom pooblastil na takšne organe ali tržna podjetja;
 - (d) z zahtevkom, naslovljenim na pristojne sodne organe.
- Za izvajanje teh pooblastil pristojni organi pripravijo primerne in učinkovite zaščitne ukrepe v zvezi s pravico do obrambe in temeljnimi pravicami.
3. Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih ukrepov, da imajo pristojni organi vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog.
4. Šteje se, da oseba s tem, ko da na voljo informacije v skladu z odstavkom 2, ne krši nobene omejitve razkritja podatkov, določene s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa.

Člen 31

Upravni ukrepi in sankcije

1. Brez poseganja v nadzorna pooblastila pristojnih organov v skladu s členom 34 države članice v skladu z nacionalno zakonodajo zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščen za sprejetje ustreznih upravnih ukrepov ter uvedbo upravnih ukrepov in sankcij vsaj za:
 - (a) kršitve člena 5(1), člena 6, člena 7(1) ter členov 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 in 23 te uredbe ter
 - (b) nesodelovanje v preiskavi ali inšpekcijskem pregledu ali zahtevi iz člena 30 oziroma neupoštevanje tega člena.
2. Države članice v primeru kršitve iz odstavka 1 v skladu z nacionalno zakonodajo pristojnim organom podelijo pooblastilo za uporabo vsaj naslednjih upravnih ukrepov in sankcij:
 - (a) odredbo, s katero se od osebe, odgovorne za kršitev, zahteva, da preneha z ravnanjem in da tega ravnanja več ne ponovi;

- (b) povrnitev pridobljenega dobička ali preprečene izgube na podlagi kršitve, kadar ju je mogoče opredeliti;
- (c) javno opozorilo, v katerem sta navedeni odgovorna oseba in narava kršitve;
- (d) dokončen ali začasen odvzem dovoljenja reguliranemu subjektu;
- (e) začasno prepoved opravljanja funkcij upravljanja pri upravljavcu ali ponudniku za vsako fizično osebo, ki je odgovorna za takšno kršitev;
- (f) naložitev najvišje upravne denarne sankcije v višini vsaj trikratnega zneska pridobljenega dobička ali preprečene izgube zaradi kršitve, kadar ju je mogoče opredeliti; ali

(1) v primeru fizične osebe najvišje upravne denarne sankcije v višini:

(i) za kršitve člena 5(1), člena 6, člena 7(1) ter členov 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 in 23 vsaj 500 000 EUR ali v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezna vrednost v nacionalni valuti na dan začetka veljavnosti te uredbe ali

(ii) za kršitve točk (b) ali (c) člena 7(1) vsaj 100 000 EUR ali v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezna vrednost v nacionalni valuti na dan začetka veljavnosti te uredbe;

(2) v primeru pravne osebe do najvišje upravne denarne sankcije v višini:

(i) za kršitve člena 5(1), člena 6, člena 7(1) ter členov 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 in 23 vsaj 1 000 000 EUR ali 10 % celotnega letnega prometa glede na najnovejše računovodske izkaze, ki jih je odobrila uprava, pri čemer se upošteva višji znesek. Kadar je pravna oseba nadrejeno podjetje ali podružnica nadrejenega podjetja, ki mora pripraviti konsolidirane računovodske izkaze v skladu z Direktivo 2013/34/EU, se upošteva celotni letni promet ali ustrezna vrsta dohodka v skladu z Direktivo 86/635/ES za banke ter Direktivo 91/674/ES za zavarovalnice glede na najnovejše konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je potrdila uprava glavnega nadrejenega podjetja ali, če je subjekt združenje, 10 % skupnega prometa svojih članov; ali

(ii) za kršitve točk (b) in (c) člena 6(1) vsaj 250 000 EUR ali 2 % celotnega letnega prometa glede na najnovejše računovodske izkaze, ki jih je odobrila uprava, pri čemer se upošteva višji znesek; kadar je pravna oseba nadrejeno podjetje ali podružnica nadrejenega podjetja, ki mora pripraviti konsolidirane računovodske izkaze v skladu z Direktivo 2013/34/EU, se upošteva celotni letni promet ali ustrezna vrsta dohodka v skladu z Direktivo 86/635/ES za banke ter Direktivo 91/674/ES za zavarovalnice glede na najnovejše konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je potrdila uprava glavnega nadrejenega podjetja ali, če je subjekt družba, 10 % skupnega prometa svojih članov.

3. Države članice do [12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] Komisiji in ESMA sporočijo pravila v zvezi z odstavkoma 1 in 2. Komisijo in ESMA takoj obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

4. Države članice lahko pristojnim organom v skladu z nacionalno zakonodajo poleg pooblastil iz odstavka 1 podelijo druga pooblastila za sankcioniranje ter lahko zagotovijo sankcije, ki so višje od sankcij iz navedenega odstavka.

Člen 32

Izvajanje nadzornih pooblastil in pooblastil za sankcioniranje

1. Države članice zagotovijo, da med določanjem vrste in ravni upravnih sankcij pristojni organi upoštevajo vse zadevne okoliščine, po potrebi tudi naslednje:
 - (a) resnost in trajanje kršitve;
 - (b) stopnjo odgovornosti odgovorne osebe;
 - (c) finančno moč odgovorne osebe, kot je navedeno, zlasti s celotnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom odgovorne fizične osebe;
 - (d) raven pridobljenega dobička ali preprečene izgube odgovorne osebe, kadar ju je mogoče opredeliti;
 - (e) raven sodelovanja odgovorne osebe s pristojnim organom, brez poseganja v potrebo po zagotavljanju povrnitve pridobljenega dobička ali preprečene izgube zadevne osebe;
 - (f) predhodne kršitve zadevne osebe;
 - (g) ukrepe, ki jih je odgovorna oseba sprejela po kršitvi, da bi preprečila ponovno kršitev.
2. Pristojni organi med izvajanjem pooblastil za sankcioniranje v okoliščinah iz člena 31 tesno sodelujejo pri zagotavljanju, da se z nadzornimi in preiskovalnimi pooblastili ter upravnimi sankcijami zagotovijo želeni rezultati te uredbe. Poleg tega usklajujejo ukrepe, da se izognejo morebitnemu podvajanju in prekrivanju pri uporabi nadzornih in preiskovalnih pooblastil ter upravnih sankcij in glob v čezmejnih primerih.

Člen 33

Objava odločitev

1. Pristojni organi odločitev o naložitvi upravne sankcije ali ukrepa zaradi kršitve te uredbe objavijo na svojih uradnih spletnih mestih, takoj ko je sankcionirana oseba obveščena o zadevni odločitvi. Objava vključuje vsaj informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti odgovornih oseb. Ta obveznost se ne nanaša na odločitve o naložitvi ukrepov preiskovalne narave.
2. Kadar pristojni organ objavo identitete pravnih oseb ali osebnih podatkov fizičnih oseb obravnava kot nesorazmerno glede na oceno primernosti objave takšnih podatkov za vsak primer posebej ali kadar objava ogrozi stabilnost finančnih trgov ali tekočo preiskavo, pristojni organ:
 - (a) zadrži objavo odločitve o naložitvi sankcije ali ukrepa, dokler ni več razlogov za njihovo neobjavo;
 - (b) objavi odločitev o naložitvi sankcije ali ukrepa na anonimni podlagi na način, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo, če se s tako anonimno objavo zagotovi učinkovita zaščita zadevnih osebnih podatkov; v primeru odločitve o objavi sankcije ali ukrepa na anonimni podlagi se lahko objava zadevnih podatkov

- odloži za razumno časovno obdobje, če je predvideno, da v navedenem obdobju ne bo več razlogov za anonimno objavo;
- (c) ne objavi odločitve o naložitvi sankcije ali ukrepa, če se možnosti iz točk (a) in (b) zgoraj štejejo kot nezadostne za zagotavljanje:
- (1) da stabilnost finančnih trgov ne bi bila ogrožena ali
 - (2) sorazmernosti objave zadevnih odločitev ob upoštevanju ukrepov, ki se štejejo za manj pomembne.
3. Kadar je odločitev o naložitvi sankcije ali ukrepa predmet pritožbe pred ustreznim sodnim organom ali drugimi organi, pristojni organi na svojih uradnih spletnih mestih poleg tega nemudoma objavijo takšne informacije in vse poznejše informacije o rezultatu zadevne pritožbe. Poleg tega se objavi tudi vsaka odločitev, s katero se razveljavi predhodna odločitev o naložitvi sankcije ali ukrepa.
4. Pristojni organi zagotovijo, da vsaka objava v skladu s tem členom ostane na njihovem uradnem spletnem mestu vsaj pet let po njeni objavi. Osební podatki, vsebovani v objavi, se hranijo le na uradnem spletnem mestu pristojnega organa, in sicer toliko časa, kolikor zahtevajo veljavna pravila o varstvu podatkov.

Člen 34 *Kolegiji pristojnih organov*

1. Pristojni organ v 30 delovnih dneh od začetka veljavnosti odločitve iz člena 13(1) glede določitve referenčne vrednosti kot ključne referenčne vrednosti ustanovi kolegij pristojnih organov.
2. Kolegij zajema pristojni organ upravljavca, ESMA in pristojne organe ponudnikov.
3. Pristojni organi drugih držav članic imajo pravico biti člani kolegija, če bi prekinitev zagotavljanja te ključne referenčne vrednosti pomembno negativno vplivala na finančno stabilnost, pravilno delovanje trgov, potrošnike ali realno gospodarstvo zadevnih držav članic.

Kadar namerava pristojni organ postati član kolegija v skladu s prvim pododstavkom, predloži pristojnemu organu upravljavca zahtevo z dokazi, da so izpolnjene zahteve zadevne določbe. Ustrezen pristojni organ upravljavca zahtevo obravnava in organ, ki je predložil zahtevo, v 20 delovnih dneh obvesti o prejetju zahteve, in sicer ne glede na to, ali meni, da so zadevne zahteve izpolnjene. Kadar meni, da te zahteve niso izpolnjene, lahko organ, ki je predložil zahtevo, o zadevi obvesti ESMA v skladu z odstavkom 10.
4. ESMA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA pri tem po potrebi sodeluje in se šteje kot pristojni organ.
5. Pristojni organ upravljavca predseduje sejam kolegija, usklajuje ukrepe kolegija in zagotavlja učinkovito izmenjavo informacij med člani kolegija.
6. Pristojni organ upravljavca vzpostavi pisne dogovore v okviru kolegija v zvezi z naslednjimi zadevami:
 - (a) izmenjavo informacij med pristojnimi organi;
 - (b) postopkom odločanja med pristojnimi organi;

- (c) primeri, v katerih se morajo pristojni organi med seboj posvetovati;
- (d) pomočjo, ki se zagotovi v skladu s členom 14(3), in izvrševanjem ukrepov iz člena 14(1)(a) in (b).

Kadar upravljavec zagotavlja več kot eno referenčno vrednost, lahko pristojni organ upravljavca vzpostavi en kolegij za vse referenčne vrednosti, ki jih zagotavlja ta upravljavec.

7. Če sporazum o dogovorih iz odstavka 6 ni sklenjen, lahko kateri koli član kolegija, ki ni ESMA, zadevo predloži ESMA. Pristojni organ upravljavca ustrezno upošteva vsak nasvet, ki ga zagotovi ESMA o pisnih dogovorih o usklajevanju pred potrditvijo njihovega končnega besedila. Pisni dogovori o usklajevanju se določijo v enotnem dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev vsakega pomembnejšega odstopanja od nasveta ESMA. Pristojni organ upravljavca predloži pisne dogovore o usklajevanju članom kolegija in ESMA.
8. Pristojni organ upravljavca se pred sprejetjem ukrepov iz členov 14, 23, 24 in 31 posvetuje s člani kolegija. Člani kolegija storijo vse, kar lahko, da dosežejo dogovor. Pristojni organ upravljavca pri vsaki odločitvi o sprejetju takšnih ukrepov upošteva vpliv na druge pristojne organe in njihove države članice, zlasti morebiten vpliv na stabilnost finančnega sistema v drugih zadevnih državah članicah.
9. Če člani kolegija ne dosežejo dogovora o sprejetju ukrepov iz odstavka 8, lahko pristojni organ upravljavca sprejme odločitev v 15 delovnih dneh od datuma, ko je bil kolegij uradno obveščen o zadevi. Vsako odstopanje te odločitve od mnenj, ki so jih izrazili drugi člani kolegija in po potrebi ESMA, se v celoti obrazloži. Pristojni organ upravljavca o svoji odločitvi nemudoma uradno obvesti kolegij in ESMA.
10. Pristojni organi, ki niso ESMA, lahko obvestijo ESMA, kadar:
 - (a) pristojni organ ni sporočil bistvenih informacij;
 - (b) pristojni organ upravljavca na podlagi zahteve, predložene v skladu z odstavkom 3, obvesti organ, ki je predložil zahtevo, da zahteve iz zadevnega odstavka niso izpolnjene ali da v razumnem roku ni sprejel ustreznih ukrepov na podlagi takšne zahteve;
 - (c) pristojni organi niso dosegli dogovora o zadevah iz odstavka 6;
 - (d) je referenčna vrednost ključna referenčna vrednost v primeru nestrinjanja glede ukrepa, sprejetega v skladu s členi 14, 23, 24 in 31.

Brez poseganja v člen 258 PDEU lahko ESMA ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu bila dodeljena na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA lahko tudi na lastno pobudo pomaga pristojnim organom pri razvoju usklajenih praks sodelovanja v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

Člen 35 *Sodelovanje z ESMA*

1. Pristojni organi za namene te uredbe sodelujejo z ESMA v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.
2. Pristojni organi v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1095/2010 ESMA takoj zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog.

3. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev postopkov in obrazcev za izmenjavo informacij iz odstavka 2.

ESMA predloži osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji najpozneje do [XXXX].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe št. 1095/2010.

Člen 36

Poklicna skrivnost

1. Za vsako zaupno informacijo, prejeta, izmenjana ali posredovano v skladu s to uredbo, veljajo pogoji poklicne skrivnosti iz odstavka 2.
2. Obveznost poklicne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale pri pristojnem organu ali katerem koli organu ali tržnem podjetju ali fizični ali pravni osebi, na katero je pristojni organ prenesel pooblastila, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki jih je pristojni organ pogodbeno zaposlil.
3. Informacije, ki so poklicna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen na podlagi zakonskih določb.
4. Vse informacije, ki si jih pristojni organi izmenjajo na podlagi te uredbe in ki zadevajo poslovne ali operativne razmere in druge gospodarske ali osebne zadeve, štejejo za zaupne in zanje veljajo zahteve poklicne skrivnosti, razen kadar pristojni organ v času njihovega posredovanja navede, da se lahko informacije razkrijejo ali če je razkritje potrebno v sodnih postopkih.

NASLOV VII

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 37

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(2), 5(3), 7(3), 9(3), 11(4), 12(3), 16(2) in 23(7) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [datum začetka veljavnosti te uredbe].
3. Pooblastilo iz členov 3(2), 5(3), 7(3), 9(3), 11(4), 12(3), 16(2) in 23(7) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedene odločitve. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Preklic ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem istočasno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 3(2), 5(3), 7(3), 9(3), 11(4), 12(3), 16(2) in 23(7), začne veljati le, če mu Evropski parlament in Svet v dveh mesecih od uradnega obvestila, ki sta ga prejela v zvezi s tem aktom, ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom tega roka oba obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 38
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 ob upoštevanju določb člena 8 Uredbe.

NASLOV VIII
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 39
Prehodne določbe

1. Upravljavec, ki zagotovi referenčno vrednost na [datum začetka veljavnosti te uredbe], zaprosi za izdajo dovoljenja v skladu s členom 23 v [24 mesecev po začetku veljavnosti].
2. Upravljavec, ki je predložil vlogo za dovoljenje v skladu z odstavkom 1, lahko še naprej izdaja obstoječe referenčne vrednosti, razen če ali dokler takšno dovoljenje ni zavrnjeno.
3. Če obstoječa referenčna vrednost ne izpolnjuje zahtev te uredbe, vendar bi sprememba te referenčne vrednosti za usklajitev z zahtevami te uredbe povzročila dogodek višje sile, onemogočila ali drugače kršila pogoje katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta, ki se sklicuje na navedeno referenčno vrednost, se uporabi odstavek 4 tega člena.
4. Uporabo referenčne vrednosti dovoli ustrezen pristojni organ države članice, v kateri ima upravljavec sedež, dokler se referenčna vrednost sklicuje na finančne instrumente in finančne pogodbe v vrednosti največ 5 % vrednosti finančnih instrumentov in finančnih pogodb, ki so se sklicevale na to referenčno vrednost ob začetku veljavnosti te uredbe. Noben finančni instrument ali finančna pogodba se ne sklicuje na takšno obstoječo referenčno vrednost po začetku veljavnosti te uredbe.

Člen 40
Pregled

Komisija to uredbo pregleda do 1. julija 2018 ter Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o njej ter zlasti o:

- (a) delovanju ter učinkovitosti ključne referenčne vrednosti in ureditve obveznega sodelovanja iz členov 13 in 14 ter o opredelitvi ključne referenčne vrednosti iz člena 3;
- (b) učinkovitosti nadzorne ureditve iz naslova VI in kolegijev iz člena 34 ter o primernosti nadzora nekaterih referenčnih vrednosti s strani organa Unije in
- (c) pomenu zahteve po ustreznosti iz člena 18.

Člen 41
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [12 mesecev po začetku veljavnosti].

Vendar se člen 13(1) in člen 34 uporabljata od [6 mesecev po začetku veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

Oddelek A Zahteve glede upravljanja in kontrol za zagotavljanje skladnosti s členom 5(1)

I. Zahteve glede upravljanja in navzkrižja interesov za zagotavljanje skladnosti s členom 5(1)(a)

1. Zagotavljanje referenčne vrednosti je operativno in funkcionalno ločeno od vseh delov poslovanja upravljavca, pri katerih bi lahko prišlo do dejanskega ali morebitnega navzkrižja interesov. Če teh navzkrižij ni mogoče obvladovati, upravljavec referenčne vrednosti prekine vse dejavnosti ali odnose, ki ustvarjajo ta navzkrižja, ali preneha izdajati referenčno vrednost.
2. Upravljavec objavi ali razkrije vsa obstoječa ali morebitna navzkrižja interesov ponudnikom in uporabnikom referenčne vrednosti ter ustreznemu pristojnemu organu, vključno z navzkrižji interesov, ki izhajajo iz lastništva ali nadzora upravljavca.
3. Upravljavec vzpostavi ustrezne politike in postopke za ugotavljanje, razkrivanje, obvladovanje ali blaženje in preprečevanje navzkrižij interesov, da zaščiti celovitost in neodvisnost določitev referenčne vrednosti. Te referenčne vrednosti je treba redno pregledovati in posodabljati. Politike in postopki bi morali upoštevati in obravnavati raven navzkrižij interesov, stopnjo diskrecijske pravice, ki se uveljavlja v postopku izračuna referenčne vrednosti, in tveganja, ki jih referenčna vrednost predstavlja, ter bi morali zagotavljati:
 - (a) zaupnost informacij, ki se prispevajo upravljavcu ali jih upravljavec pripravi in za katere veljajo obveznosti glede razkritja in preglednosti iz te uredbe, in
 - (b) zlasti blaži navzkrižja, ki nastanejo zaradi lastništva ali nadzora upravljavca, zaradi drugih interesov v njegovi skupini ali kot rezultat drugih oseb, ki lahko vplivajo na upravljavca v zvezi z določanjem referenčne vrednosti ali ga nadzirajo.
4. Upravljavec zagotovi, da za zaposlene in vse ostale fizične osebe, katerih storitve so jim na voljo ali so pod njegovim nadzorom ter ki so neposredno vpleteni v zagotavljanje referenčne vrednosti, velja naslednje:
 - (a) imajo potrebne sposobnosti, znanje in izkušnje za naloge, ki so jim dodeljene, ter so predmet učinkovitega upravljanja in nadzora;
 - (b) niso predmet neprimernega vpliva ali navzkrižja interesov, nadomestilo in ocena delovanja teh oseb pa ne ustvarjata navzkrižij interesov ali drugače vplivata na celovitost postopka izračuna referenčne vrednosti;
 - (c) njihovi osebni interesi in poslovne povezave ne ogrožajo funkcij upravljavca;
 - (d) ne smejo prispevati podatkov za določanje referenčne vrednosti s sodelovanjem pri povpraševanju in ponudbi ter trgovanju v lastnem imenu ali v imenu udeležencev na trgu ter
 - (e) zanje veljajo učinkoviti postopki za nadziranje izmenjave informacij z drugimi zaposlenimi in drugimi osebami, ki so vključene v dejavnosti, ki bi lahko ustvarile tveganje navzkrižij interesov, ali kadar bi lahko takšna informacija vplivala na referenčno vrednost.

5. Upravljavec vzpostavi posebne postopke notranje kontrole, da zagotovi celovitost in zanesljivost zaposlenega ali osebe, ki določa referenčno vrednost, pri čemer mora vodstvo referenčno vrednost pred razširjanjem vsaj interno potrditi .
6. Točki 7 in 8 tega oddelka se uporabljata, kadar vhodne podatke prispeva enota za trgovanje, ki pomeni kateri koli oddelok, sektor, skupino ali osebje ponudnikov ali katero koli od njihovih odvisnih podjetij, ki izvaja kakršno koli oblikovanje cen, trgovanje, prodajo, trženje, oglaševanje, ponujanje sredstev, strukturiranje ali posredniške storitve.
7. Kadar upravljavci prejmejo vhodne podatke od zaposlenih v enoti za trgovanje, upravljavec pridobi podatke od drugih virov, ki lahko potrdijo te vhodne podatke.
8. Upravljavec ne sprejme vhodnih podatkov od enote za trgovanje, razen če obstajajo primerni postopki za notranji nadzor in preverjanje podatkov enote za trgovanje, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) potrditev vhodnih podatkov, preden se ti uporabijo za določitev referenčne vrednosti, vključno s postopki za večkratne preglede za preverjanje vhodnih podatkov, ki jih opravijo vodilni uslužbenci, ter postopki za notranje potrjevanje za predložitev vhodnih podatkov, ki jih opravi vodstvo;
 - (b) fizično ločevanje zaposlenih v enoti za trgovanje in oddelku za poročanje;
 - (c) celovita obravnava ukrepov glede reševanja navzkrižij interesov za opredelitev, objavo, upravljanje, zmanjšanje in preprečevanje obstoječih ali morebitnih pobud za manipulacijo ali drugačno vplivanje na vhodne podatke, vključno prek politik prejemkov in navzkrižij interesov med dejavnostmi prispevanja vhodnih podatkov in katero koli drugo dejavnostjo ponudnika ali katerega koli njegovega odvisnega podjetja ali katerih koli njegovih strank.

II. Zahteve glede nadzora za zagotavljanje skladnosti s členom 5(1)(b)

9. Upravljavec vzpostavi in vzdržuje stalno in učinkovito funkcijo nadzora, ki deluje neodvisno ter ima nekatere ali vse naslednje odgovornosti, ki se prilagodijo glede na zapletenost, uporabo in ranljivost referenčne vrednosti:
 - (a) pregledovanje opredelitve referenčne vrednosti in metodologije za njen izračun;
 - (b) nadzor vseh sprememb metodologije izračuna referenčnih vrednosti in pooblastitev upravljavca za izvedbo posvetovanj o takih spremembah;
 - (c) nadzor kontrolnega okvira in kodeksa ravnanja upravljavca ter vodenja in upravljanja referenčne vrednosti;
 - (d) pregledovanje in odobritev postopkov za prenehanje uporabe referenčne vrednosti, vključno s posvetovanji o prenehanju;
 - (e) nadzor vseh tretjih strani, ki sodelujejo pri zagotavljanju referenčne vrednosti, vključno s posredniki za izračune ali razširjanje;
 - (f) ocenjevanje notranjih in zunanjih revizij ali pregledov ter spremljanje izvajanja opredeljenih ukrepov;

- (g) spremljanje vhodnih podatkov in ponudnikov ter ukrepov upravljavca pri zavračanju ali potrjevanju predloženih vhodnih podatkov;
- (h) sprejemanje učinkovitih ukrepov za morebitne kršitve kodeksa ravnanja ter
- (i) poročanje ustreznim pristojnim organom o vsakem neustreznem ravnanju ponudnikov ali upravljavcev, s katerim se seznani nadzorna funkcija, ter o vseh nepravilnih ali sumljivih vhodnih podatkih.

10. Funkcija nadzora je ena od naslednjih:

- (a) če je upravljavec v lasti ali pod nadzorom ponudnikov ali uporabnikov, ločen odbor ali odbor, katerega sestava zagotavlja njegovo neodvisnost in neobstoje navzkrižnih interesov. Če je upravljavec v lasti ali pod nadzorom ponudnikov podatkov, večine odbora ne smejo sestavljati ponudniki podatkov. Če je upravljavec v lasti ali pod nadzorom uporabnikov, večine odbora ne smejo sestavljati uporabniki;
- (b) notranji odbor ali odbor, če upravljavec ni v lasti ali pod nadzorom svojih ponudnikov ali uporabnikov. Člani notranjega odbora ne smejo sodelovati pri pripravi nobene referenčne vrednosti, ki jo nadzirajo;
- (c) če lahko upravljavec glede na vrsto, obseg in zapletenost njegove priprave referenčne vrednosti ter tveganje in vpliv referenčne vrednosti dokaže, da zahteve iz točk (a) in (b) niso sorazmerne, lahko funkcijo nadzora zagotavlja nadzorni uradnik. Nadzorni uradnik ne sme sodelovati pri zagotavljanju nobene referenčne vrednosti, ki jo pregleduje.

11. S funkcijo nadzora se lahko zagotovi nadzor več kot ene referenčne vrednosti, ki jo zagotavlja upravljavec, če velja, da sicer izpolnjuje druge zahteve iz tega oddelka.

III. Zahteve glede kontrole za zagotavljanje skladnosti s členom 5(1)(c)

12. Upravljavec zagotovi primeren okvir kontrole za zagotavljanje referenčne vrednosti. Okvir kontrole mora biti sorazmeren z ravno ugotovljenih navzkrižnih interesov, stopnjo diskrecijske pravice v postopku izračuna referenčne vrednosti in vrsto vhodnih podatkov referenčne vrednosti ter mora vključevati:

- (a) upravljanje operativnega tveganja;
- (b) ustrezno in učinkovito neprekinjeno poslovanje ter načrte ponovne vzpostavitve delovanja.

13. Če vhodni podatki niso podatki o transakciji, upravljavec:

- (a) pripravi ukrepe za zagotovitev, da ponudniki upoštevajo kodeks ravnanja in veljavne standarde za vhodne podatke;
- (b) pripravi ukrepe za spremljanje vhodnih podatkov, vključno s spremljanjem vhodnih podatkov pred objavo referenčne vrednosti in odobritvijo vhodnih podatkov po objavi za določanje napak in nepravilnosti.

14. Okvir kontrole se primerno dokumentira, pregleda in posodablja ter na zahtevo da na voljo uporabnikom in ustreznemu pristojnemu organu.

IV. Zahteve glede odgovornosti za zagotavljanje skladnosti s členom 5(1)(d)

15. Upravljavec določi notranjo funkcijo s potrebno zmožnostjo pregledovanja in poročanja o zavezanosti upravljavca k metodologiji določanja referenčnih vrednosti in k tej uredbi.
16. Za ključne referenčne vrednosti upravljavec določi neodvisnega zunanjega revizorja, da pregleda, ali upravljavec upošteva metodologijo izračuna referenčnih vrednosti to uredbo ter o tem poroča, če velikost in zapletenost delovanja upravljavca glede referenčnih vrednosti znatno ogrožata finančno stabilnost.
17. Na zahtevo ustreznega pristojnega organa ali katerega koli uporabnika referenčne vrednosti upravljavec zagotovi ali objavi podrobnosti o pregledih iz točke 15 ali revizijah iz točke 16.
18. Upravljavec vodi podrobne evidence o:
 - (a) vseh vhodnih podatkih;
 - (b) uporabi vseh vhodnih podatkov za določanje referenčne vrednosti in uporabljene metodologije;
 - (c) vsaki presoji ali diskrecijski pravici, ki jo ima upravljavec pri določanju referenčne vrednosti, vključno s popolno utemeljitvijo ocenjevanja in diskrecijske pravice, evidenco neupoštevanja katerega koli vhodnega podatka, zlasti kadar se pri tem upoštevajo zahteve metodologije določanja referenčnih vrednosti, ter utemeljitvijo njegovega neupoštevanja;
 - (d) predlagateljih in fizičnih osebah, ki jih upravljavci zaposlijo za določanje referenčnih vrednosti;
 - (e) vseh dokumentih v zvezi z vsako pritožbo, vključno z dokumenti, ki jih predloži pritožnik, in evidenco upravljavca ter
 - (f) telefonskih pogovorih ali elektronski komunikaciji med katero koli osebo, ki jo zaposli upravljavec, in ponudniki v zvezi z referenčno vrednostjo.
19. Upravljavec hrani evidence iz točke 1 vsaj pet let v obliki, v kateri je možno podvajanje, in v celoti razume izračune referenčne vrednosti ter omogoči revizijo ali ocenjevanje vhodnih podatkov, izračunov, ocenjevanja in diskrecijske pravice. Evidence telefonskih pogovorov ali elektronskih komunikacij, evidentirane v skladu s točko 18(f), se na zahtevo zagotovijo osebam, udeležnim v pogovoru ali komunikaciji, in se hranijo tri leta.
20. Upravljavec vzpostavi in objavi postopke za komunikacijo, upravljanje in pravočasno rešitev pritožb v zvezi z referenčno vrednostjo, ki jih predloži oseba ali osebe, ki so neodvisne od katere koli osebe, povezane s pritožbo.

Oddelek B Zahteve glede zunanjega izvajanja za zagotavljanje skladnosti s členom 6

1. V primeru zunanjega izvajanja upravljavec zagotovi upoštevanje naslednjih pogojev:
 - (a) izvajalec storitev ima sposobnost, zmogljivost in vsa zakonsko zahtevana dovoljenja, da funkcije, storitve ali dejavnosti, oddane v zunanje izvajanje, opravlja zanesljivo in strokovno;
 - (b) upravljavec ustrezno ukrepa, če se zdi, da ponudnik storitev ne izvaja funkcij učinkovito ter v skladu z veljavno zakonodajo in regulativnimi zahtevami;

- (c) upravljavec ohrani potrebno strokovno znanje za učinkovit nadzor funkcij, oddanih v zunanje izvajanje, ter upravljanje tveganj, povezanih z zunanjim izvajanjem;
- (d) ponudnik storitev upravljavcu razkrije vsak razvoj, ki lahko bistveno vpliva na njegovo sposobnost učinkovitega izvajanja funkcij, oddanih v zunanje izvajanje, v skladu z veljavno zakonodajo in regulativnimi zahtevami;
- (e) ponudnik storitev sodeluje z ustreznim pristojnim organom v zvezi z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, pri čemer imata upravljavec in ustrezen pristojni organ učinkovit dostop do podatkov v zvezi z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, in poslovnimi prostori ponudnika storitev, ustrezen pristojni organ pa lahko uveljavlja te pravice o dostopu;
- (f) upravljavec lahko po potrebi dogovore prekine.

Oddelek C Zahteve glede podatkov in metodologije za zagotavljanje skladnosti s členom 7(1)

I. Zahteve glede zadostnih in točnih podatkov ter reprezentativnega ponudnika za zagotavljanje skladnosti s členom 7(1)(a) in (b)

1. Upravljavec zagotovi, da kontrole v zvezi z vhodnimi podatki vključujejo:
 - (a) merila za opredelitev, kdo lahko upravljavcu predloži vhodne podatke, in postopek za izbor ponudnikov;
 - (b) postopek za vrednotenje vhodnih podatkov ponudnika in za preprečevanje, da ponudnik še naprej zagotavlja vhodne podatke, ali za uporabo drugih sankcij zaradi neskladnosti proti ponudniku, če je potrebno, ter
 - (c) postopek za odobritev vhodnih podatkov, tudi na podlagi drugih kazalnikov ali podatkov, za zagotavljanje njegove celovitosti in točnosti.

II. Zahteve glede trdne in zanesljive metodologije za zagotavljanje skladnosti s členom 7(1)(d)

2. Med razvijanjem metodologije določanja referenčnih vrednosti upravljavec referenčne vrednosti:
 - (a) upošteva dejavnike, ki vključujejo velikost, običajno likvidnost trga, preglednost trgovanja in položaj udeležencev na trgu, koncentracijo na trgu, dinamiko trga ter ustreznost katerega koli vzorca, ki naj bi predstavljal gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo;
 - (b) določi, kaj pomeni aktivni trg za namene zadevne referenčne vrednosti, in
 - (c) določi prednost, ki jo imajo različne vrste vhodnih podatkov.
3. Upravljavec uporabi metodologije določanja referenčnih vrednosti, ki:
 - (a) so stroge, neprekinjene in primerne za odobritev, vključno s testiranjem za nazaj, ter

- (b) so odporne in zagotavljajo, da se lahko referenčna vrednost izračuna v najširšem sklopu možnih okoliščin.
- 4. Upravljavec ima vzpostavljene jasne objavljene dogovore, ki določajo okoliščine, v katerih količina ali kakovost vhodnih podatkov ne dosega standardov, ki so potrebni za to, da se z metodologijo natančno in zanesljivo določi referenčno vrednost, ter ki opisujejo, ali in kako se lahko referenčna vrednost izračuna v takih okoliščinah.

III. Zahteve glede preglednosti za zagotavljanje skladnosti s členom 7(1)(e)

- 5. Upravljavec določi način izvedbe posvetovanj o spremembah metodologije. Upravljavec objavi postopke in utemeljitve za vse predlagane pomembne spremembe svoje metodologije, vključno z opredelitvijo pomena pomembne spremembe metodologije ter kdaj bodo uporabniki obveščeni o morebitni spremembi. Ti postopki:
 - (a) zagotavljajo predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki omogoča analiziranje in komentiranje učinka predlaganih sprememb, ter
 - (b) zagotavljajo objavo opombe in odgovora upravljavca na te opombe po morebitnem posvetovanju, razen kadar se zahteva zaupnost.

Oddelek D Zahteve glede kodeksa ravnanja za zagotavljanje skladnosti s členom 9

- 1. Kodeks ravnanja, ki je pripravljen v skladu s členom 9, vključuje vsaj naslednje elemente:
 - (a) zahteve, potrebne za zagotovitev, da se vhodni podatki predložijo v skladu s členoma 7 in 8; kdo lahko predloži vhodne podatke upravljavcu ter postopke za oceno identitete ponudnika in vseh predlagateljev ter odobritev vseh predlagateljev;
 - (b) politike za zagotavljanje, da ponudniki predložijo vse ustrezne vhodne podatke, ter
 - (c) sisteme in kontrole, ki jih mora ponudnik vzpostaviti, vključno s:
 - postopki za predložitev vhodnih podatkov, vključno z zahtevo, da mora ponudnik navesti, ali so vhodni podatki podatki o transakciji in ali vhodni podatki izpolnjujejo zahteve upravljavca;
 - politikami uporabe diskrecijske pravice pri zagotavljanju vhodnih podatkov;
 - vsemi zahtevami glede potrjevanja vhodnih podatkov, preden se predložijo upravljavcu;
 - politikami vodenja evidenc;
 - zahtevami glede poročanja o sumljivih vhodnih podatkih;
 - zahtevami glede upravljanja konfliktov.
- 2. Upravljavec zagotovi, da je kodeks ravnanja skladen s to uredbo.

Oddelek E Zahteve, ki veljajo za ponudnika v zvezi z upravljanjem in kontrolami, ki se uporabljajo za nadzorovane ponudnike za zagotavljanje skladnosti s členom 11

- 1. Nadzorovani ponudnik ima vzpostavljene učinkovite sisteme in kontrolo za zagotavljanje celovitosti ter zanesljivosti vseh vhodnih podatkov, ki jih ponudnik zagotovi upravljavcu, vključno s:

- (a) kontrolami v zvezi s tem, kdo lahko predloži vhodne podatke upravljavcu, vključno s postopkom za potrditev s strani fizične osebe, ki je bolj izkušena od predlagatelja, kadar je to sorazmerno;
- (b) primernim usposabljanjem predlagateljev, pri čemer sta pokriti vsaj ta uredba in [uredba o zlorabi trga];
- (c) ukrepi za reševanje navzkrižij interesov, vključno s fizičnim ločevanjem zaposlenih, kadar je to primerno, in upoštevanjem, kako odpraviti pobude za manipulacijo referenčne vrednosti, ki jih ustvarjajo politike nagrajevanja;
- (d) hranjenjem evidence komunikacij v zvezi z zagotavljanjem vhodnih podatkov za primerno obdobje.

2. Če vhodni podatki niso podatki o transakciji, nadzorovani ponudniki poleg sistemov in kontrol iz točke (1) vzpostavijo politike, ki usmerjajo kakršno koli uporabo presoje ali uveljavljanje diskrecijske pravice, ter hranijo evidenco utemeljitev takega ocenjevanja ali diskrecijske pravice, kadar je to sorazmerno ter ob upoštevanju narave referenčne vrednosti in vhodnih podatkov.

Oddelek F Zahteve glede izjave o referenčni vrednosti za zagotavljanje skladnosti s členom 15

Referenčna vrednost vsebuje vsaj:

- (a) opredelitve za vse ključne pojme v zvezi z referenčno vrednostjo;
- (b) utemeljitev za sprejetje metodologije ter postopke za pregled in odobritev metodologije;
- (c) merila in postopke, ki se uporabljajo za določanje referenčne vrednosti, vključno z opisom vhodnih podatkov, pri čemer imajo prednost različne vrste vhodnih podatkov, uporabo katerih koli modelov ali metod ekstrapolacije ter katerega koli postopka za ponovno uravnoteženje sestavnih delov indeksa referenčne vrednosti;
- (d) kontrole in pravila, ki urejajo uveljavljanje diskrecijske pravice ali ocenjevanje s strani upravljavca ali ponudnikov, da se zagotovi doslednost pri uporabi take diskrecijske pravice ali presoje;
- (e) postopke, ki urejajo določanje referenčne vrednosti v obdobjih izjemnih okoliščin ali obdobjih, ko so lahko viri podatkov o transakciji nezadostni, netočni ali nezanesljivi, ter morebitne omejitve referenčne vrednosti v takih obdobjih, ter
- (f) postopke za reševanje napak v vhodnih podatkih ali pri izračunu referenčne vrednosti, tudi kadar bo potreben ponoven izračun referenčne vrednosti.

PRILOGA II

Referenčne obrestne mere

1. Ta priloga se uporablja za referenčne medbančne obrestne mere.
2. Poleg zahtev iz Priloge I ali namesto njih se uporabljajo naslednje zahteve.

Natančni in zadostni podatki

3. Za referenčne medbančne obrestne mere, pri katerih so vhodni podatki ocene ali kotacije, se uporabita točki 4 in 5.
4. Podatki o transakciji za namene člena 7(1)(a) zajemajo:
 - (a) transakcije ponudnika, ki ustrezajo zahtevam glede vhodnih podatkov iz kodeksa ravnanja z:
 - nezavarovanim medbančnim depozitnim trgom;
 - drugimi nezavarovanimi depozitnimi trgi, vključno s potrdili o vlogah in komercialnimi zapisi, ter
 - drugimi zamenjavami obrestne mere preko noči na povezanih trgih, posli začasne prodaje, nestandardiziranimi terminskimi pogodbami v tuji valuti, standardiziranimi terminskimi pogodbami na obrestno mero in opcijami na obrestne mere ter posli centralnih bank;
 - (b) ugotovitve ponudnika glede transakcij tretjih strani v zvezi s transakcijami, opisanimi v odstavku 2(a).
5. Kadar ni dovolj podatkov o transakcijah iz odstavka 1, se lahko v skladu s členom 7(1)(a) za določitev vhodnih podatkov uporabijo kotacije tretjih strani ponudnikom na istih trgih in strokovna presoja. Vhodni podatki se lahko tudi prilagodijo za zagotovitev, da predstavljajo medbančni trg in so skladni z njim. Vhodni podatki iz odstavka 1 se lahko prilagodijo zlasti z uporabo naslednjih meril:
 - (a) oddaljenost transakcij od časa predložitve vhodnih podatkov ter učinka dogodkov na trgu v obdobju med časom transakcije in časom zagotavljanja vhodnih podatkov;
 - (b) interpolacije ali ekstrapolacije iz podatkov o transakciji ter
 - (c) prilagoditev, ki izražajo spremembe bonitete ponudnikov in drugih udeležencev na trgu.

Preglednost vhodnih podatkov

6. Če so vhodni podatki ocene, jih upravljavec objavi tri mesece po njihovi zagotovitvi, sicer pa se objavijo v skladu s členom 16.

Funkcija nadzora

7. Točke 7, 8 in 9 oddelka A Priloge I se ne uporabljajo.
8. Upravitelji imajo neodvisen nadzorni odbor. Ponudniki predstavljajo manjšino članov nadzornega odbora. Podrobnosti o članstvu se javno objavijo skupaj z vsemi izjavami o navzkrižju interesov in postopki za izvolitev ali imenovanje članov nadzornega odbora.
9. Nadzorni odbor se sestane vsaj na vsaka dva meseca in takoj za tem objavi pregleden zapisnik.

10. Odgovornosti funkcije nadzora vključujejo:
- (a) pregledovanje opredelitve referenčne vrednosti in njene metodologije;
 - (b) nadzor vseh sprememb metodologije določanja referenčnih vrednosti in pooblastitev upravljavca za izvedbo posvetovanj o takih spremembah;
 - (c) nadzor kontrolnega okvira in kodeksa ravnanja upravljavca ter vodenja in upravljanja referenčne vrednosti;
 - (d) pregledovanje in odobritev postopkov za prenehanje uporabe referenčne vrednosti, vključno s posvetovanji o prenehanju;
 - (e) nadzor vseh tretjih strani, ki sodelujejo pri zagotavljanju referenčne vrednosti, kot so posredniki za izračune ali razširjanje;
 - (f) ocenjevanje notranjih in zunanjih revizij ali pregledov ter spremljanje izvajanja določenih ukrepov;
 - (g) spremljanje vhodnih podatkov in ponudnikov ter ukrepov upravljavca pri zavračanju ali potrjevanju predloženih vhodnih podatkov;
 - (h) uvajanje sankcij za kršitve kodeksa ravnanja, kadar je to ustrezno, ter
 - (i) poročanje ustreznim pristojnim organom o vsakem neustreznem ravnanju ponudnikov ali upravljavcev, s katerim se seznanijo, in vseh nepravilnih ali sumljivih vhodnih podatkih.

Revizija

11. Točki 15 in 16 oddelka A Priloge I se ne uporabljata.
12. Zunanja revizija upravljavcev se izvede vsaki dve leti, prvič šest mesecev po uvedbi kodeksa ravnanja in nato vsaki dve leti. Nadzorni odbor lahko zahteva zunanjo revizijo ponudnikov, če ni zadovoljen s katerim od vidikov njihovega ravnanja.

Kodeks ravnanja

13. V kodeksu ravnanja je poleg zahtev iz oddelka D Priloge I natančno določen postopek predložitve vhodnih podatkov, vključno z:
- (a) uporabo podatkov o medbančnih transakcijah in drugih transakcijah ter drugih ustreznih in povezanih trgih, ki se lahko uporabijo za pripravo natančne ocene trga medbančnih posojil;
 - (b) zahtevo po vodenju točnih notranjih evidenc vseh transakcij na medbančnem trgu in drugih zadevnih trgih poleg zahteve po predložitvi teh evidenc upravljavcu referenčne vrednosti in njegovemu nadzornemu odboru, ki se opravi redno in na zahtevo;
 - (c) postopki za preverjanje prispevkov vhodnih podatkov pred objavo in za potrjevanje prispevkov vhodnih podatkov po objavi;
 - (d) politikami za usposabljanje vseh predlagateljev, vključno z opredelitvijo vhodnih podatkov, ki jih je treba upoštevati pri določanju vhodnih podatkov, ki se prispevajo, in kako uporabiti strokovno presojo ter vključiti regulativno odgovornost;
 - (e) zahtevo glede usposabljanja trgovcev, ki trgujejo z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki se sklicujejo na zadevno referenčno vrednost, podrobne

opredelitve njihove vloge v postopku določanja in nesprejemljivega stika s predlagatelji, ter

- (f) zahtevo, da morajo imeti vsi ponudniki vzpostavljene postopke za poročanje o sumljivih podatkih upravljavcu referenčne vrednosti in nadzornemu odboru za pregled.

Sistemi in kontrole ponudnika

- 14. Naslednja zahteva se poleg zahtev iz oddelka E Priloge I uporablja za ponudnike.
- 15. Vsak predlagatelj ponudnika in njihovi neposredni upravitelji pisno potrdijo, da so prebrali kodeks ravnanja ter da ga bodo upoštevali.
- 16. Sistemi in kontrole ponudnika vključujejo:
 - (a) opis odgovornosti v posameznem podjetju, vključno s hierarhijo notranjega poročanja in odgovornostjo, vključno z lokacijo predlagateljev in upraviteljev ter imeni zadevnih posameznikov in namestnikov;
 - (b) notranje postopke za potrjevanje prispevkov vhodnih podatkov;
 - (c) disciplinske postopke za poskuse manipuliranja ali neporočanje o dejanskih manipulacijah ali poskusih manipulacij, ki jih izvedejo strani, ki niso vključene v postopek prispevanja;
 - (d) učinkovite postopke za obvladovanje navzkrižij interesov ter nadzor sporočanja med ponudniki ter med ponudniki in drugimi tretjimi stranmi, da se prepreči vsak neustrezen zunanji vpliv na subjekte, odgovorne za predložitev obrestnih mer. Predlagatelji opravljajo delo na lokacijah, ki so fizično ločene od trgovcev z obrestnimi izvedenimi finančnimi instrumenti;
 - (e) učinkovite postopke za preprečevanje ali nadziranje izmenjave informacij med osebami, ki opravljajo dejavnosti s tveganjem nastanka navzkrižja interesov, če bi lahko izmenjava navedenih informacij vplivala na predložene podatke o referenčnih vrednostih;
 - (f) pravila za preprečevanje nedovoljenega dogovarjanja med ponudniki ter med ponudniki in upravljavci referenčnih vrednosti;
 - (g) ukrepe za preprečevanje ali omejevanje tveganja, da katera koli oseba neustrezno vpliva na način, na katerega osebe, ki sodelujejo pri zagotavljanju vhodnih podatkov, izvajajo te dejavnosti;
 - (h) odpravo vsake neposredne povezave med plačilom zaposlenih, ki sodelujejo pri zagotavljanju vhodnih podatkov, in plačilom ali ustvarjenimi prihodki oseb, ki se ukvarjajo z drugo dejavnostjo, če bi lahko v zvezi s temi dejavnostmi nastalo navzkrižje interesov;
 - (i) kontrole za opredelitev vseh transakcij začasnega nakupa po predložitvi vhodnih podatkov.
- 17. Ponudnik vodi podrobne evidence o:
 - (a) vseh pomembnih vidikih prispevkov vhodnih podatkov;
 - (b) postopku za določanje vhodnih podatkov in njihovega potrjevanja;
 - (c) imenih predlagateljev in njihovih odgovornostih;

- (d) vsakršnem sporočanju med predlagatelji in drugimi osebami, vključno z notranjimi in zunanjimi trgovci in posredniki, glede določanja ali prispevanja vhodnih podatkov;
 - (e) vsaki povezanosti predlagateljev z upravljavcem ali posrednikom za izračune;
 - (f) vseh poizvedbah glede vhodnih podatkov in rezultatih teh poizvedb;
 - (g) poročilih o občutljivosti za tržne knjige zamenjave obrestnih mer in vse druge trgovalne knjige izvedenih finančnih instrumentov, ki so znatno izpostavljene določanju medbančnih obrestnih mer za vhodne podatke, ter
 - (h) ugotovitvah vseh notranjih in zunanjih revizij.
18. Evidence se vodijo na nosilcu, ki omogoča shranjevanje informacij na način, da so dostopne za poznejšo uporabo z dokumentirano revizijsko sledjo.
19. V skladu s funkcijo zagotavljanja skladnosti ponudnik redno poroča vodstvu o vseh ugotovitvah, vključno s povratnimi transakcijami.
20. Vhodni podatki in postopki so predmet rednih notranjih pregledov.
21. Zunanja revizija vhodnih podatkov ponudnika ter skladnosti s kodeksom ravnanja in določbami iz te uredbe se izvaja vsaki dve leti, prvič šest mesecev po uvedbi kodeksa ravnanja in nato vsaki dve leti.

PRILOGA III

Referenčne vrednosti za primarne proizvode

Ta priloga se uporablja za „referenčne vrednosti za primarne proizvode“, kar pomeni referenčno vrednost, če je osnovno sredstvo za namene člena 3(1)(c) blago v smislu točke (2) člena 2 Uredbe Komisije (ES) št. 1287/2006²⁸.

Metodologija

1. Za namene členov 8, 9 in 16 metodologija in opis metodologije v izjavi o referenčni vrednosti vključujeta naslednje elemente:
 - (a) vsa merila in postopke, ki se uporabljajo pri določitvi referenčne vrednosti, vključno s tem, kako upravljavec uporablja vhodne podatke, vključno s posebno količino, zaključenimi in sporočenimi transakcijami, povpraševanjem in ponudbami ter drugimi informacijami o trgu, pri svoji oceni in/ali v obdobjih ocenjevanja ali okvirih, zakaj se uporabi določena referenčna enota, kako upravljavec zbira take vhodne podatke, smernice za nadzor presoje, ki jo izvajajo ocenjevalci, in vse druge informacije, kot so domneve, modeli in/ali ekstrapolacije iz zbranih podatkov, ki se upoštevajo pri pripravi ocene;
 - (b) postopke in prakse, ki so namenjeni zagotavljanju skladnosti med ocenjevalci pri presoji;
 - (c) relativen pomen, ki se pripiše posameznim merilom, uporabljenim pri izračunu referenčne vrednosti, zlasti vrsti uporabljenih podatkov o trgu in vrsti merila, ki se uporabi, da se s presojo zagotovita kakovost in celovitost izračuna referenčne vrednosti;
 - (d) merila, ki določajo najmanjšo količino podatkov o transakciji, ki so potrebni za posamezen izračun referenčne vrednosti. Če taka mejna vrednost ni zagotovljena, se pojasnijo razlogi, zakaj spodnja mejna vrednost ni določena, vključno z določitvijo postopkov za primere, ko ni podatkov o transakciji;
 - (e) merila, ki obravnavajo ocenjevalna obdobja, kadar je količina predloženih podatkov manjša od priporočene mejne vrednosti za podatke o transakciji v okviru metodologije ali od potrebnih standardov kakovosti upravljavca, vključno z nadomestnimi ocenjevalnimi metodami, ki vključujejo teoretične modele za ocenjevanje;
 - (f) merila za pravočasnost prispevkov vhodnih podatkov in sredstva za predložitev takih vhodnih podatkov v elektronski obliki, prek telefona ali v drugi obliki;
 - (g) merila in postopke, ki obravnavajo ocenjevalna obdobja, kadar en ali več ponudnikov predloži podatke o trgu, ki predstavljajo znaten delež vseh vhodnih podatkov za to referenčno vrednost. Upravljavec v okviru svojih meril in postopkov določi tudi, kaj predstavlja znaten delež za izračun posamezne referenčne vrednosti;
 - (h) merila, na podlagi katerih se lahko podatki o transakciji izključijo iz izračuna referenčne vrednosti.
2. Upravljavec objavi:

²⁸ UL L 241, 2.9.2006, str. 1.

- (a) utemeljitev za sprejetje določene metodologije, vključno z vsemi načini prilagoditve cen in utemeljitvijo, zakaj je časovno obdobje ali okvir, v katerem so bili vhodni podatki sprejeti, zanesljiv kazalnik vrednosti na fizičnem trgu;
- (b) postopek za notranji pregled in odobritev dane metodologije ter pogostost tega pregleda in
- (c) postopek za zunanji pregled dane metodologije, vključno s postopki za tržno sprejetje metodologije na podlagi posvetovanj z uporabniki o pomembnih spremembah njihovih postopkov za izračun referenčne vrednosti.

Spremembe metodologije

3. Upravljavec v skladu s členom 7(1)(e) sprejme izrecne postopke in utemeljitev vseh predlaganih pomembnih sprememb svoje metodologije ter jih da na voljo uporabnikom. Navedeni postopki so skladni z glavnim ciljem, da mora upravljavec zagotoviti nadaljnjo celovitost svojih izračunov referenčne vrednosti in izvesti spremembe za dobro stanje trga, na katerega se take spremembe nanašajo. Taki postopki zagotavljajo:
 - (a) predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki uporabnikom daje zadostno priložnost, da analizirajo učinek predlaganih sprememb in predložijo opombe nanje, pri čemer upoštevajo izračun splošnih okoliščin, ki ga opravi upravljavec;
 - (b) dostopnost opomb uporabnikov in odgovora upravljavca na te opombe vsem uporabnikom trga po opredeljenem obdobju posvetovanja, razen kadar predlagatelj opomb zahteva zaupnost.
4. Upravljavec redno pregleduje svoje metodologije za zagotovitev, da zanesljivo odražajo fizični trg, ki se ocenjuje, ter vključi postopek za upoštevanje stališč zadevnih uporabnikov.

Kakovost in celovitost izračunov referenčne vrednosti

5. Upravljavec v skladu s členoma 8 in 9:
 - (a) opredeli merila za določitev fizičnega blaga, za katerega se uporablja določena metodologija;
 - (b) da prednost vhodnim podatkom v naslednjem vrstnem redu, kadar je to skladno z metodologijami upravljavcev:
 - (1) sklenjene in sporočene transakcije;
 - (2) povpraševanja in ponudbe;
 - (3) druge informacije.

Če sklenjene in sporočene transakcije nimajo prednosti, morajo biti razlogi za to pojasnjeni, kot se zahteva v točki 6(b);
 - (c) uporabi zadostne ukrepe za uporabo tržnih podatkov, ki so bili predloženi in upoštevani pri izračunu referenčne vrednosti ter so dobronamerni, kar pomeni, da so strani, ki so tržne podatke predložile, izvedle transakcije, ki ustvarjajo take tržne podatke, ali so jih pripravljene izvesti, sklenjene transakcije pa so bile izvedene neodvisno druga od druge, pri čemer se posebna pozornost nameni medsebojno povezanim transakcijam;

- (d) vzpostavi in uporabi postopke za opredelitev napačnih ali sumljivih podatkov o transakciji ter vodi evidence o odločitvah za izključitev podatkov o transakciji iz postopka izračuna referenčne vrednosti, ki ga vodi upravljavec;
 - (e) spodbuja ponudnike, naj predložijo vse svoje tržne podatke, ki izpolnjujejo merila upravljavca za ta izračun. Upravljavci si, kolikor je v njihovi moči in smiselno, prizadevajo zagotoviti, da predloženi podatki predstavljajo dejanske sklenjene transakcije ponudnikov, in
 - (f) uporabi sistem ustreznih ukrepov za zagotovitev, da ponudniki izpolnjujejo standarde upravljavca za kakovost in celovitost tržnih podatkov.
6. Upravljavec za vsak izračun v čim večjem obsegu in brez vpliva na ustrezno objavo referenčne vrednosti opiše in objavi:
- (a) kratko razlago, ki je dovolj podrobna, da lahko vlagatelj referenčne vrednosti ali pristojni organ razume, kako je bil izračun pripravljen, vključno z vsaj velikostjo in likvidnostjo fizičnega trga, ki se ocenjuje (kot sta število in obseg predloženih transakcij), razponom in povprečnim obsegom, razponom in povprečjem cen ter okvirnimi deleži posamezne vrste tržnih podatkov, ki so se upoštevali pri izračunu; vključeni so izrazi, ki se nanašajo na metodologijo oblikovanja cen, kot je izraz „na podlagi transakcije“, „na podlagi cenovnega razpona“ ali „interpoliran ali ekstrapoliran“;
 - (b) jedrnato razlago obsega, v katerem se je pri katerem koli izračunu uporabila presoja, vključno z izključitvijo podatkov, ki so sicer izpolnjevali zahteve zadevne metodologije za navedeni izračun, osnovnimi cenami cenovnega razpona ali interpolacije, ekstrapolacije ali ponderiranega povpraševanja ali ponudbe, višje od sklenjenih transakcij, če so bile sklenjene, ter kratko razlago podlage, ki je bila uporabljena kot osnova za uporabo navedenega.

Celovitost postopka poročanja

7. Upravljavec v skladu s členom 5:
- (a) določi merila za opredelitev, kdo lahko upravljavcu predloži tržne podatke;
 - (b) zagotovi postopke za nadzor kakovosti za oceno identitete ponudnika in vseh zaposlenih pri ponudniku, ki sporoča vhodne podatke, ter odobritev, da lahko taka oseba sporoča vhodne podatke v imenu ponudnika;
 - (c) določi merila, ki se uporabljajo za zaposlene pri ponudniku, ki lahko predložijo vhodne podatke upravljavcu v imenu ponudnika; spodbuja ponudnike, naj predložijo podatke o transakcijah podpornih funkcij ter si prizadevajo pridobiti potrditvene podatke iz drugih virov, kadar podatke o transakciji predložijo neposredno trgovci, ter
 - (d) izvede notranje kontrole in pisne postopke za opredelitev komunikacije med ponudniki in ocenjevalci, katere namen je poskušati vplivati na izračun zaradi koristi katerega koli tržnega položaja (ponudnika, njegovih zaposlenih ali katere koli tretje strani), poskušati prepričati ocenjevalca, naj krši pravila ali smernice upravljavca, ali opredeliti ponudnike, ki sodelujejo v vzorcu predložitvev napačnih ali sumljivih podatkov o transakciji. Navedeni postopki vključujejo določbe za stopnjevanje poizvedb v podjetju ponudnika, ki jih opravi upravljavec. Kontrole vključujejo navzkrižno preverjanje tržnih kazalnikov za potrjevanje predloženih informacij.

Ocenjevalci

8. Upravljavec v skladu s členom 5:
- (a) sprejme in zagotovi jasna notranja pravila ter smernice za izbiro ocenjevalcev, vključno z najmanjšo ravno usposabljanja, izkušenj, spretnosti in znanj ter postopkom za redni pregled njihovih kompetenc;
 - (b) ohranja neprekinjenost in načrtovanje nasledstva v zvezi z ocenjevalci za zagotovitev, da so izračuni dosledni in da jih opravljajo zaposleni, ki imajo ustrezno raven strokovnega znanja;
 - (c) sproži postopke notranje kontrole za zagotovitev celovitosti in zanesljivosti izračunov. Take notranje kontrole zahtevajo vsaj stalen nadzor ocenjevalcev za zagotovitev ustrezne uporabe metodologije.

Revizijske sledi

9. Upravljavec v skladu s členom 5 sprejme pravila in postopke za sočasno dokumentiranje ustreznih informacij, vključno z:
- (a) vsemi tržnimi podatki;
 - (b) presojami, ki jih opravijo ocenjevalci pri oblikovanju izračuna posamezne referenčne vrednosti;
 - (c) informacijo, ali je bila iz izračuna izključena določena transakcija, ki sicer izpolnjuje zahteve zadevne metodologije za navedeni izračun, ter utemeljitvijo izključitve;
 - (d) identiteto posameznega ocenjevalca in katere koli druge osebe, ki je predložila ali drugače pripravila informacije iz točk (a), (b) ali (c).
10. Upravljavec v skladu s členom 5 sprejme pravila in postopke za zagotovitev, da se revizijska sled zadevnih informacij ohrani vsaj pet let zaradi dokumentiranja oblikovanja njegovih izračunov.

Navzkrižja interesov

11. V skladu s členom 5 politike in postopki upravljavca na področju navzkrižja interesov prispevajo k:
- (a) zagotovitvi, da na izračune referenčnih vrednosti ne vpliva obstoj ali možnost obstoja komercialnega ali osebnega poslovnega odnosa ali interesa med upravljavcem ali njegovimi odvisnimi podjetji, njegovim osebjem, strankami, udeleženci na trgu ali osebami, povezanimi z njimi;
 - (b) zagotovitvi, da osebni interesi in poslovne povezave osebja upravljavca, vključno s povezavami zunaj delovnega razmerja, potovanji, sprejemanjem vabil na zabavne prireditve, daril in gostinskih storitev strank upravljavca ali drugih udeležencev na trgu primarnih proizvodov, ne ogrožajo funkcij upravljavca;
 - (c) v zvezi z ugotovljenimi navzkrižji, zagotovitvi ustrezne ločitve funkcij v okviru upravljavca z nadzorom, nadomestili, sistemskim dostopom in tokovi informacij;
 - (d) zaščiti zaupnosti informacij, ki se predložijo upravljavcu ali jih ta pripravi in jih mora razkriti;

- (e) prepovedi za upravitelje upravljavca, ocenjevalce in druge zaposlene, da bi prispevali k izračunu referenčne vrednosti s sodelovanjem pri povpraševanju in ponudbi ter trgovanju v lastnem imenu ali v imenu udeležencev na trgu;
 - (f) učinkovitemu obravnavanju ugotovljenih navzkrižij interesa, ki lahko obstajajo med zagotavljanjem referenčne vrednosti upravljavca (vključno z vsemi zaposlenimi, ki izračunavajo referenčne vrednosti ali drugače sodelujejo pri njihovem izračunu) in vsemi drugimi posli upravljavca.
12. Upravljavec zagotovi, da za svoje druge poslovne dejavnosti sprejme postopke in mehanizme za zmanjševanje verjetnosti, da bi navzkrižje interesov vplivalo na celovitost izračunov referenčnih vrednosti.
13. Upravljavec zagotovi hierarhijo ločenega poročanja med svojimi upravitelji, ocenjevalci in drugimi zaposlenimi ter med vodilnimi delavci in najvišjo ravno vodstva upravljavca in njegove uprave za zagotovitev:
- (a) da upravljavec zadovoljivo izpolnjuje zahteve iz Uredbe ter
 - (b) da so odgovornosti jasno opredeljene in niso v navzkrižju ali ustvarjajo vtis navzkrižja.
14. Upravljavec takoj, ko je seznanjen z navzkrižjem interesov zaradi svojega lastništva, o tem obvesti svoje uporabnike.

Pritožbe

15. V skladu s členom 5 upravljavec sprejme in objavi pisne postopke za sprejemanje, preiskovanje in hranjenje evidenc pritožb glede postopka izračuna, ki ga uporablja upravljavec. S takimi mehanizmi pritožb se zagotovi, da
- (a) upravljavec vzpostavi mehanizem, ki je podrobno opisan v politiki obravnavanja pisnih pritožb in na podlagi katerega lahko njegovi vlagatelji predložijo pritožbe v zvezi z vprašanjem, ali določen izračun referenčne vrednosti predstavlja tržno vrednost, predlaganimi spremembami izračuna referenčne vrednosti, uporabo metodologije pri določenem izračunu referenčne vrednosti in drugimi uredniškimi odločitvami glede postopkov izračuna referenčne vrednosti;
 - (b) upravljavec zagotovi, da njegova politika obravnavanja pisnih pritožb med drugim vključuje časovni razpored postopkov in ciljev za obravnavanje pritožb;
 - (c) navedeni upravljavec pravočasno in pošteno preišče formalne pritožbe glede upravljavca in njegovega osebja;
 - (d) se poizvedba opravi neodvisno od osebja, ki bi lahko sodelovalo pri predmetu pritožbe;
 - (e) si upravljavec prizadeva hitro zaključiti preiskavo;
 - (f) upravljavec pisno in v razumnem času obvesti pritožnika ter vse druge zadevne strani o rezultatih preiskave;
 - (g) je najpozneje v šestih mesecih od prvotne pritožbe omogočen dostop do neodvisne tretje strani, ki jo imenuje upravljavec, če pritožnik ni zadovoljen z načinom, kako zadevni upravljavec obravnava pritožbo, ali z njegovo odločitvijo, in

- (h) se vsi dokumenti v zvezi s pritožbo, vključno z dokumenti, ki jih predloži pritožnik, in lastno evidenco upravljavca, hranijo vsaj pet let.
16. Spore glede dnevnega oblikovanja cen, ki niso formalne pritožbe, reši upravljavec v skladu s svojimi ustreznimi standardnimi postopki. Če se zaradi pritožbe spremeni cena, se to čim prej sporoči trgu.

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

OKVIR PREDLOGA/POBUDE

Naslov predloga/pobude

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah

Zadevna področja v strukturi ABM/ABB²⁹

Notranji trg – finančni trgi

Vrsta predloga/pobude

☒ X Predlog/pobuda se nanaša na nov ukrep.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na nov ukrep na podlagi pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa³⁰.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na podaljšanje obstoječega ukrepa.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep.

Cilji

Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Okrepiti zaupanje vlagateljev, zmanjšati tveganje motenj na trgu in zmanjšati sistemska tveganja.

Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Posamezni cilji:

- zmanjšati tveganje manipulacije z referenčnimi vrednostmi;
- zagotoviti ustrezno uporabo zanesljivih in reprezentativnih referenčnih vrednosti.

Zadevne dejavnosti AMB/ABB

Za zgoraj navedene posamezne cilje je treba izpolniti naslednje operative cilje:

- omejiti spodbude in priložnosti za manipulacijo z referenčnimi vrednostmi;
- čim bolj zmanjšati diskrecijsko pravico – zagotoviti, da referenčne vrednosti temeljijo na zadostnih in reprezentativnih podatkih;
- zagotoviti obravnavanje tveganja z zanesljivim upravljanjem in kontrolami;
- povečati preglednost in zagotoviti, da uporaba referenčnih vrednosti temelji na ustreznosti;
- zagotoviti učinkovit nadzor.

Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Cilji predloga so:

- urediti zagotavljanje referenčnih vrednosti in vhodnih podatkov za referenčne vrednosti;

²⁹ ABM: upravljanje po dejavnostih – ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

³⁰ Po členu 49(6)(a) ali (b) finančne uredbe.

- zagotoviti, da se za zagotavljanje referenčnih vrednosti uporabljajo ustrezno upravljanje in kontrole ter da se preprečijo navzkrižja interesov;
- zagotoviti, da so metodologije določanja referenčnih vrednosti in vhodni podatki trdni in zanesljivi;
- zagotoviti, da je dejavnost prispevanja podatkov za izračun referenčnih vrednosti odvisna od ustreznih kontrol, ter preprečiti navzkrižja interesov;
- zagotoviti, da se referenčne vrednosti zagotavljajo pregledno;
- zagotoviti, da se ocena ustreznosti izvede, če se referenčne vrednosti uporabljajo za sklicevanje v finančni pogodbi s potrošnikom.

Kazalniki rezultatov in posledic

1. Zmanjšati tveganje manipulacije z referenčnimi vrednostmi.
 - Število kršitev uredbe o zlorabi trga glede referenčnih vrednosti;
 - število naloženih sankcij in kazni;
 - število inšpekcijskih pregledov na kraju samem;
 - število nadzornih ukrepov;
2. Zagotoviti ustrezno uporabo zanesljivih in reprezentativnih referenčnih vrednosti.
 - Število kršitev ureditve;
 - število naloženih sankcij in kazni;
 - število inšpekcijskih pregledov na kraju samem;
 - število nadzornih ukrepov;
 - število civilnih tožb zaradi neskladnosti s to uredbo, ki jih vložijo uporabniki referenčne vrednosti proti upravljavcem in ponudnikom;
 - število pritožb, ki jih Komisiji predložijo uporabniki referenčne vrednosti.

Utemeljitev predloga/pobude

Zahteve, ki jih je treba izpolniti kratkoročno ali dolgoročno

Na podlagi uporabe Uredbe v državah članicah:

- se bo zmanjšalo tveganje manipulacije z referenčnimi vrednostmi;
- bo zagotovljena uporaba zanesljivih in primernih referenčnih vrednosti.

Dodana vrednost ukrepanja EU

Referenčne vrednosti so glede na njihovo uporabo in zagotavljanje čezmejne. Brez zakonodajnega okvira EU bi bili posamezni ukrepi držav članic neučinkoviti, ker države članice niso obvezane oziroma se jih ne spodbuja, naj med seboj sodelujejo, če takšnega sodelovanja ni, pa obstaja možnost za regulativno arbitražo. Ukrepanje EU zagotavlja skladen in usklajen odziv, ki zmanjšuje neučinkovitosti, ki bi se ustvarile z različnimi pristopi in možnostmi za regulativno arbitražo, ki bi bili sicer na voljo.

Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Referenčne vrednosti so podobne bonitetnim ocenam, ker v obeh primerih gre za referenčne točke za naložbe ali finančne pogodbe. V obeh primerih je finančna kriza pokazala, kako

lahko dvomi glede njihove celovitosti in točnosti ogrozijo trge ter škodujejo realnemu gospodarstvu in vlagateljem. Ta predlog črpa iz regulativnih izkušenj v zvezi z uredbo o bonitetnih agencijah, zlasti glede najuspešnejših in najučinkovitejših regulativnih in nadzornih struktur ter zahtev glede upravljanja.

Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti

Ta predlog ustvarja znatne sinergije s predlogom uredbe o zlorabi trga v členih 2(3)(d) in 8(1)(d) ter direktivo o kazenskih sankcijah za zlorabo trga, v katerih je pojasnjeno, da je vsaka manipulacija z referenčno vrednostjo jasno in nedvoumno nezakonita, pri čemer zanjo veljajo upravne ali kazenske sankcije. Uredba o celovitosti in preglednosti energetskega trga določa tudi, da je manipulacija z referenčnimi vrednostmi, ki se uporabljajo za veleprodajne energetske proizvode, nezakonita. Ti instrumenti zato obravnavajo vedenje posameznikov v zvezi z manipulacijo z referenčnimi vrednostmi, medtem ko ta predlog obravnava slabosti okvira za pripravo referenčnih vrednosti, ki krepí manipulacijo z referenčnimi vrednostmi.

Direktiva o trgih finančnih instrumentov in izvedbena uredba zadevne direktive, direktiva o prospektu in njena izvedbena uredba ter direktiva o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje urejajo uporabo in preglednost referenčnih vrednosti ter tako dopolnjujejo ukrepe tega predloga.

Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ **Časovno omejen(-a)** predlog/pobuda:

trajanje predloga/pobude od [DD. MM.] LLLL do [DD. MM.] LLLL,

finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

X **Časovno neomejen(-a)** predlog/pobuda:

Načrtovani načini upravljanja³¹

X **Neposredno centralizirano upravljanje** – Komisija.

X **Posredno centralizirano upravljanje** – prenos izvajanja na:

izvajalske agencije,

X organe, ki jih ustanovijo Skupnosti³²,

nacionalne javne organe/organe, ki opravljajo javne storitve,

osebe, pooblašene za izvajanje določenih ukrepov v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji in opredeljene v zadevnem temeljnem aktu v smislu člena 49 finančne uredbe.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☐ **Decentralizirano upravljanje** s tretjimi državami.

☐ **Skupno upravljanje** z mednarodnimi organizacijami (*navedite*).

Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.

Opombe

Kombinacija centraliziranega neposrednega upravljanja (GD MARKT) in centraliziranega posrednega upravljanja s prenosom izvedbenih nalog na organ, ki ga ustanovi EK (ESMA).

³¹ Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³² Po členu 185 finančne uredbe.

UKREPI UPRAVLJANJA

Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Člen 81 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega organa za vrednostne papirje in trge določa, da se vsaka tri leta po dejanskem začetku delovanja organa ESMA ovrednotijo izkušnje, pridobljene pri njegovem delovanju. Na podlagi člena 35 Uredbe se do 1. januarja 2019 pripravi poročilo o izvajanju te uredbe.

Sistem upravljanja in kontrole

Ugotovljena tveganja

Izvedena je bila ocena učinka za predlog reforme sistema finančnega nadzora v EU, ki se priloži osnutkom uredb o ustanovitvi Evropskega bančnega organa, Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA).

Zaradi tega predloga ESMA potrebuje dodatna sredstva, da bo lahko opravljal naloge, ki so v njegovi pristojnosti, in predvsem svojo vlogo pri:

- sodelovanju v kolegijih nadzornikov za ključne referenčne vrednosti in pri vzpostavitvi mehanizma posredovanja, vključno z zavezujočim posredovanjem pri pomembnih vprašanjih, navedenih v tej uredbi, za pomoč pri iskanju skupnega vidika pristojnih organov v primeru morebitnega nestrinjanja v zvezi s to uredbo;
- koordinaciji oblikovanja dogovorov o sodelovanju s tretjimi državami in izmenjave informacij, ki jih predložijo tretje države, med pristojnimi organi;
- oblikovanju smernic za spodbujanje konvergence in medsektorske usklajenosti sistemov kaznovanja zaradi kršitev določb te uredbe;
- vodenje seznama upravljavcev, registriranih v skladu s to uredbo, in podjetij iz tretjih držav, ki določajo referenčne vrednosti v Uniji,
- prejemanju obvestil o uporabi referenčne vrednosti v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi v Uniji, vodenju evidence in zagotavljanju, da so upravljavci seznanjeni z njeno uporabo.

Brez potrebnih sredstev ni mogoče zagotoviti pravočasnega in učinkovitega izvajanja vloge ESMA.

Načrtovani načini kontrole

Sistemi upravljanja in nadzora iz uredbe o ESMA se bodo uporabljali tudi za vlogo ESMA v tem predlogu.

Komisija bo končne kazalnike za oceno delovanja organa ESMA določila ob izvedbi prvega zahtevanega vrednotenja. Pri končni oceni bodo kvantitativni kazalniki enako pomembni kot kvalitativni dokazi, zbrani med posvetovanji. Vrednotenje se ponovi vsaka tri leta.

Stroški in koristi kontrol ter verjetna stopnja neskladnosti

Ocena stroškov je navedena v oddelku 3. Glavne koristi obsegajo:

- zmanjšanje tveganja manipulacije ter s tem okrepitev stabilnosti trga in ponovno vzpostavitev zaupanja v finančne trge;

– povečanje zanesljivosti referenčnih vrednosti ter s tem povečanje poštenosti, celovitosti in učinkovitosti finančnih trgov;

– zagotovitev ustrezne uporabe zanesljivih in reprezentativnih referenčnih vrednosti ter s tem izboljšanje varstva potrošnikov in vlagateljev.

Zato bi ta predlog izboljšal poštenost trga ter zagotovil varstvo potrošnikov in vlagateljev. Take koristi je težko količinsko opredeliti. Vendar so koristi v zvezi s stroški znatne glede na svetovni pomen trdnih in zanesljivih referenčnih vrednosti za ohranitev stabilnosti trga in ponovno vzpostavitev zaupanja v trge.

Ker pobuda predlaga jasna in izvršljiva pravila s spodbudami za zagotavljanje skladnosti, se ocenjuje, da je stopnja neskladnosti nizka.

Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Za namene boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim se določbe Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), brez omejitev uporabljajo za ESMA.

Organ ESMA pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah, ki jih opravlja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in takoj sprejme ustrezne določbe za vse zaposlene v organu ESMA.

Sklepi o financiranju ter sporazumi in iz njih izhajajoči izvedbeni instrumenti izrecno določajo, da lahko Računsko sodišče in OLAF po potrebi opravljata preglede na kraju samem pri prejemnikih denarnih sredstev, ki jih izplača ESMA, in osebju, odgovornem za njihovo dodelitev.

OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje]	dif.	držav EFTA ³³	držav kandidatk ³⁴	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
	12.03.04 Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA)	dif.	DA	DA	NE	NE

Ta zakonodajna pobuda bo imela naslednje učinke na odhodke:

a) GD MARKT za pripravo delegiranih aktov ter za oceno, spremljanje izvajanja in morebitni pregled pobude:

1 član osebja razreda AD (zaposlen za polni delovni čas) in z njim povezani stroški; ocenjeni strošek znaša 0,142 milijona EUR na leto;

b) ESMA:

(i) Stroški človeških virov: dvačasna uslužbenca za sodelovanje in posredovanje v kolegijih nadzornikov za ključne referenčne vrednosti, ki opravljata naloge tehničnega svetovanja Komisiji v zvezi z izvajanjem te uredbe, usklajujeta oblikovanje dogovorov o sodelovanju s tretjimi državami, oblikujeta smernice za spodbujanje konvergence in medsektorske usklajenosti sistemov sankcij ter vodita register obvestil o uporabi referenčnih vrednosti in seznam registriranih upravljalcev referenčnih vrednosti.

Skupni letni stroški teh 2 začasnih uslužbencev bi znašali 0,326 milijona EUR, pri čemer bi Komisija prispevala 40 % (0,130 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,196 milijona EUR).

Za enkrat ni predvideno, da bi se lahko število zaposlenih, dodeljenih organu ESMA, v prihodnosti (po letu 2020) zmanjšalo, ker se število referenčnih vrednosti, vključno s ključnimi referenčnimi vrednostmi, v prihodnosti verjetno ne bo zmanjšalo, ampak prej povečalo, pri čemer bo ESMA še vedno moral sodelovati in posredovati v kolegijih nadzornikov za ključne referenčne vrednosti ter opravljati druge pomembne naloge, določene zgoraj.

(ii) Operativni in infrastrukturni stroški: za ESMA je ocenjen tudi začetni strošek v višini 0,25 milijona EUR, h kateremu bo Komisija prispevala 40 % (0,1 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,15 milijona EUR). Ta strošek je povezan zlasti z informacijskimi sistemi, ki ESMA omogočajo izpolnjevanje naslednjih zahtev:

³³ EFTA: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³⁴ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z Zahodnega Balkana.

- vodenje seznama upravljalcev, registriranih v skladu s to uredbo, in podjetij iz tretjih držav, ki določajo referenčne vrednosti v Uniji,
- prejemanje obvestil o uporabi referenčne vrednosti v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi v Uniji ter vodenje evidence in zagotavljanje, da so upravljalci seznanjeni z njeno uporabo.

ESMA bo moral pripraviti tudi poročilo o uporabi te uredbe do 1. januarja 2018. Skupni strošek bo znašal 0,3 milijona EUR, pri čemer bo Komisija prispevala 40 % (0,12 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,18 milijona EUR) leta 2017.

Ocenjene posledice za odhodke

Nove naloge bodo izvajali človeški viri, razpoložljivi v okviru proračunskega postopka letne dodelitve virov, in sicer ob upoštevanju proračunskih omejitev, ki veljajo za vse organe EU in so v skladu s finančnimi programi za agencije. Viri, ki jih agencije potrebujejo za nove naloge in so navedeni v tej oceni finančnih posledic, bodo skladni in združljivi z načrtovanjem človeških virov in financiranja za ESMA, ki je bil določen v nedavnem sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Načrtovanje človeških in finančnih virov za decentralizirane agencije v obdobju 2014–2020“ (COM(2013) 519).

Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira:			Število 1A	Konkurenčnost za rast in delovna mesta					
GD MARKT			Leto 2015 ³⁵	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje									
12.03.04 – Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA)	obveznosti	(1)	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
	plačila	(2)	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ³⁶									
Številka proračunske vrstice	12.03.04	(3)		0	0	0	0	0	0
Odobritve za GD MARKT SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 1a + 3	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
	plačila	= 2 + 2a + 3	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010

³⁵ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

³⁶ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0	0	0	0	0	0	
	plačila	(5)	0	0	0	0	0	0	
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ			(6)	0	0	0	0	0	
Odobritve iz RAZDELKA 1A večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
	plačila	= 5 + 6	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravní odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
GD MARKT								
• Človeški viri (GD MARKT)		0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,792
• Drugi upravni odhodki		0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,060
GD MARKT SKUPAJ	odobritve	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV 1–5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,382	0,272	0,392	0,272	0,272	0,272	1,862
	plačila	0,382	0,272	0,392	0,272	0,272	0,272	1,862

Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.

X Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

Velik del odobritev za poslovanje Komisije bi bil povezan s povečanjem financiranja organa ESMA na podlagi zahtev iz te uredbe. ESMA bo zlasti potreboval 2 dodatna uslužbenca (začasna uslužbenca), za katera bi skupni letni stroški znašali 0,326 milijona EUR, kar bi sofinancirale Komisija (0,130 milijona EUR) in države članice (0,196 milijona EUR). Opravljala bosta naslednje dejavnosti:

sodelovanje in posredovanje v kolegijih nadzornikov za referenčne vrednosti,

naloge tehničnega svetovanja Komisiji v zvezi z izvajanjem te uredbe,

usklajevanje oblikovanja dogovorov o sodelovanju s tretjimi državami,

oblikovanje smernic za spodbujanje konvergence in medsektorske usklajenosti sistemov sankcij,

vodenje registra obvestil o uporabi referenčnih vrednosti in seznama registriranih upravljavcev referenčnih vrednosti.

Za ESMA je ocenjen tudi začetni operativni strošek v višini 0,25 milijona EUR, h kateremu bo Komisija prispevala 40 % (0,1 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,15 milijona EUR). Ta strošek je povezan zlasti z informacijskimi sistemi, ki ESMA omogočajo izpolnjevanje naslednjih zahtev:

vodenje seznama upravljavcev, registriranih v skladu s to uredbo, in podjetij iz tretjih držav, ki določajo referenčne vrednosti v Uniji,

prejemanje obvestil o uporabi referenčne vrednosti v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi v Uniji in vodenje evidence.

Za to pobudo je potrebno tudi povečanje financiranja ESMA leta 2017 za kritje stroškov priprave poročila o uporabi te uredbe do 1. januarja 2018. Skupni strošek priprave tega poročila bi znašal 0,3 milijona EUR (dodeljen in prenesen na ESMA leta 2017), pri čemer bi Komisija prispevala 40 % (0,12 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,18 milijona EUR) leta 2017.

Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

Povzetek

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

X Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto ³⁷ 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
--	----------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852
Človeški viri	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,792
Drugi upravni odhodki	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,060
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,142	0,141	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852

SKUPAJ	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852
--------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrebe po odobritvah človeških virov se krijejo z odobritvami iz GD, ki so že dodeljene za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejene v GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Predpostavke:

- na podlagi podatkov za 1 uradnika razreda AD, ki za polni delovni čas opravlja naloge v zvezi s to pobudo na GD MARKT (povprečni stroški znašajo 132 000 EUR na leto);
- povprečni letni stroški za plače za osebje temeljijo na smernicah GD BUDG;
- stroški za službene poti naj bi po oceni, ki temelji na predlogu proračuna za leto 2012, za vsakega uslužbenca znašali 10 000 EUR na leto.

³⁷

Ocenjene potrebe po človeških virih

☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

X Predlog/pobuda določa delo enega uradnika Komisije razreda AD na sedežu Komisije (GD MARKT), kot je pojasnjeno spodaj. MARKT je zadevno področje ali naslov. Uradnik razreda AD Komisije bo financiran s prerazporeditvijo.

Opis nalog: sprejemanje delegiranih aktov, ki podrobno določajo zakonodajo in vključujejo sedanje delegirane akte, ki podrobno določajo različna področja referenčnih vrednosti glede na razvoj trga in tehnologije. Določanje ključnih čezmejnih referenčnih vrednosti in dodatno opredelitev pogojev zanje.

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)						
XX 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (delegacije)						
XX 01 05 01 (posredne raziskave)						
10 01 05 01 (neposredne raziskave)						
• Zunanje osebje (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)³⁸						
XX 01 02 01 (PU, ZU, NNS iz splošnih sredstev)						
XX 01 02 02 (PU, ZU, MSD, LU in NNS na delegacijah)						
XX 01 04 yy ³⁹	– na sedežu					
	– na delegacijah					
XX 01 05 02 (PU, ZU, NNS za posredne raziskave)						
10 01 05 02 (PU, ZU, NNS za neposredne raziskave)						
Druge proračunske vrstice (navedite)						
SKUPAJ	1	1	1	1	1	1

³⁸ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mlajši strokovnjak v delegaciji.
³⁹ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem iz GD, ki je že dodeljeno za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejeno v GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov dodeljevanja glede na proračunske omejitve.

Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

X Predlog/pobuda je v skladu z novim večletnim finančnim okvirom.

☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

Ni relevantno.

☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira⁴⁰.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

Ni relevantno.

Udeležba tretjih oseb pri financiranju

☐ V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

X V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo	Države članice	Države članice	Države članice	Države članice	Države članice	Države članice	Države članice
Sofinancirane odobritve SKUPAJ	0,361	0,196	0,376	0,196	0,196	0,196	1,521

Prispevki tretjih strani za leto 2015 zadevajo sofinanciranje ESMA s strani držav članic. Financirani stroški se nanašajo predvsem na:

a) Stroški za zaposlene: Države članice bodo prispevale 60 % financiranja za 2 začasa uslužbenca, ki jih ESMA potrebuje na svojem sedežu za izvajanje zahtev iz te uredbe. To bi na letni ravni predstavljalo prispevek držav članic v višini 0,196 milijona EUR.

b) Začetni operativni strošek: Države članice bodo morale prispevati tudi 60 % (0,15 milijona EUR) začetnega operativnega stroška za ESMA leta 2015, ki skupaj znaša 0,25 milijona EUR. Ta strošek je povezan zlasti z informacijskimi sistemi, ki ESMA omogočajo izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

c) Poročilo o izvajanju: Države članice sodelujejo tudi pri financiranju poročila o uporabi te uredbe, ki ga do 1. januarja 2018 pripravi organ ESMA. Skupni stroški poročila naj bi znašali

⁴⁰ Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

0,3 milijona EUR⁴¹, pri čemer bodo države članice prispevale 60 % (0,18 milijona EUR) leta 2017.

⁴¹ Ti stroški so bili ocenjeni na podlagi povprečnih stroškov priprave podobnih poročil s strani GD MARKT in z uporabo popravka, ki odraža vpliv inflacije.

Ocenjene posledice za prihodke

- X Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

PRILOGA k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga za predlog uredbe o referenčnih vrednostih za oceno stroškov ESMA na podlagi zahtev iz predloga

Stroški, povezani z nalogami, ki jih izvaja ESMA, so bili ocenjeni na podlagi treh kategorij stroškov: stroški za zaposlene, infrastrukturni stroški in operativni stroški, v skladu z razvrstitvijo v predlogu splošnega proračuna organa ESMA.

a) Stroški za zaposlene: potreba po povečanju števila zaposlenih je posledica novih nalog za ESMA, ki izhajajo iz te uredbe. Te naloge so povezane s sodelovanjem in posredovanjem ESMA v kolegijih nadzornikov za ključne referenčne vrednosti. Poleg tega vključujejo naloge tehničnega svetovanja Komisiji v zvezi z izvajanjem te uredbe, usklajevanje dogovorov o sodelovanju s tretjimi državami, oblikovanje smernic za spodbujanje konvergence in medsektorske skladnosti sistemov sankcij ter vodenje registra obvestil o uporabi referenčnih vrednosti in seznama registriranih upravljavcev referenčnih vrednosti.

Glede na sedanje ocene na podlagi lastnih ocen Komisije ter ocen ESMA bosta za izvajanje dejavnosti potrebna 2 začasna uslužbenca. To pomeni dodatna zaposlena poleg članov osebja, ki že opravljajo naloge v zvezi z referenčnimi vrednostmi pri ESMA. Ocenjeno je, da bodo dodatni letni stroški za zaposlene pri organu ESMA znašali 0,326 milijona EUR, pri čemer bi Komisija prispevala 40 % (0,130 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,196 milijona EUR).

b) Operativni in infrastrukturni stroški: za ESMA je ocenjen tudi začetni operativni strošek v višini 0,25 milijona EUR, pri čemer bo Komisija leta 2015 prispevala 40 % (0,1 milijona EUR), države članice pa 60 % (0,15 milijona EUR). Ta strošek je povezan zlasti z informacijskimi sistemi, ki ESMA omogočajo izpolnjevanje naslednjih zahtev:

- vodenje seznama upravljavcev, registriranih v skladu s to uredbo, in podjetij iz tretjih držav, ki določajo referenčne vrednosti v Uniji,
- prejemanje obvestil o uporabi referenčne vrednosti v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi v Uniji ter vodenje evidence in zagotavljanje, da so upravljavci seznanjeni z njeno uporabo.

Za to pobudo je potrebno tudi povečanje financiranja organa ESMA za 0,3 milijona EUR leta 2017 za kritje stroškov priprave poročila o izvajanju te uredbe do 1. januarja 2018. Skupni strošek priprave tega poročila je ocenjen na 0,3 milijona EUR (dodeljen in plačan leta 2017), pri čemer bi Komisija prispevala 40 % (0,12 milijona EUR) in države članice 60 % (0,18 milijona EUR). Ti stroški so bili ocenjeni na podlagi povprečnih stroškov priprave podobnih poročil s strani GD MARKT in z uporabo popravka, ki odraža vpliv inflacije.

Predlog NIMA finančnih posledic za prihodke organa ESMA.

Podrobna razčlenitev ocenjenih stroškov za zaposlene po različnih kategorijah je navedena v tabeli 1 spodaj.

Druge predpostavke:

- na podlagi razporeditve sredstev za delovna mesta v ekvivalentu polnega delovnega časa v predlogu proračuna za leto 2012 se predpostavlja, da bosta dodatni 2 delovni mesti v ekvivalentu polnega delovnega časa zajemali 2 začasna uslužbenca, za katera bi skupni letni stroški znašali 0,326 milijona EUR, kar bi na letni ravni sofinancirale Komisija (0,130 milijona EUR) in države članice (0,196 milijona EUR);
- povprečni letni stroški za plače za različne kategorije osebja v višini 132 000 EUR na leto temeljijo na smernicah GD BUDG;

- ponderirani količnik za plače za Pariz znaša 1,161;
- stroški za službene poti naj bi po oceni, ki temelji na predlogu proračuna za leto 2012, za vsakega uslužbenca znašali 10 000 EUR;
- stroški za zaposlovanje (potovanja, hoteli, zdravniški pregledi, nastanitveni in drugi stroški, stroški selitve itd.) znašajo 12 700 EUR in so ocenjeni na podlagi predloga proračuna za leto 2012 za zaposlovanje po novi osebi.

STROŠKI ESMA ZA ZAPOSLENE			v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)						
Vrsta stroškov	Števil o	Povpre čni stroški	201 5	2016	2017	2018	2019	2020	SKU PAJ
Naslov 1: Odhodki za zaposlene od tega za začasne uslužbence	2	0,153	0,306	0,306	0,306	0,306	0,306	0,306	1,836
Odhodki za pogodbene uslužbence			0,025						0,025
Odhodki za službena potovanja			0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120
Odhodki za zaposlene iz naslova 1 skupaj			0,351	0,326	0,326	0,326	0,326	0,326	1,981
od tega prispevek Skupnosti (40 %)			0,140	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,790
od tega prispevek držav članic (60 %)			0,211	0,196	0,196	0,196	0,196	0,196	1,191